

بریسکه‌ی بیست و سی‌هه‌م

په‌یامی سروشت

ئهم په‌یامه له بنه‌ره‌تدا یادخه‌ره‌وه‌ی شازده‌هه‌م بوو له په‌یامی یادخه‌ره‌وه‌کان (واته بریسکه‌ی حه‌فده‌هه‌م) به‌لام له‌به‌ر ئه‌و گرنگی‌یه به‌رزهی که تیایدا‌یه، جیا کرایه‌وه و کرا به (بریسکه‌ی بیست و سی‌هه‌م) چونکه ئهم په‌یامه ئه‌و جو‌ره کوفره قه‌لاچۆ ده‌کات که له چه‌مکی "سروشت" هه‌ پیدایا بووه. به چه‌شنیکی وا که ئیتر له‌توانیت له‌سه‌ر یی راپه‌وه‌ستی و، به‌ردی بناغه‌شی ریشه‌که‌ن ده‌کات.

بیدار کردنه‌وه‌یه‌ک:

ئهم په‌یامه چیه‌تی (ماهیه‌)ی ئه‌و رپه‌ره‌وه‌ی پروون کردوه‌ته‌وه که سروشت په‌رسته سه‌ر که‌شه‌کان ده‌یگر نه‌به‌ر و، مه‌ودای دووریی ئه‌و رپه‌ره‌وه‌ی له ته‌رازوه‌کانی ژیری‌یه‌وه و راده‌ی خورافی‌یه‌تیشی خستوه‌ته‌پیش‌چاو. ئه‌مه‌ش له رینی باسکردنی "نۆ" دانه مه‌حال (نه‌گونجاو) که له بنه‌ره‌تدا به‌لای که‌مه‌وه‌پوخته و کورته‌ی "نه‌وه‌د" دانه مه‌حالتن که له‌م کیشه‌یه‌دا هه‌ن.

جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌ندیک له‌و مه‌حاله‌نه له چه‌ند په‌یامیکی ته‌ردا پروون کراوه‌ته‌وه، ئه‌وا پوخته‌که‌یان له ناوه‌ندی ئهم مه‌حال و نه‌گونجاوانه‌ی ئیره‌شدا هینراون، یان زۆر به‌کورتی لی‌ره‌دا باس کراوه‌ته‌وه.

لی‌ره‌دا پرسیارێک دیته‌ پیش و به‌ دلدا دیت که:

ماده‌م ئه‌و رپه‌ره‌وه‌ی سروشت په‌رستان گرتویه‌نه‌ته‌به‌ر تا ئهم راده‌یه گه‌روگرفت و خورافه‌تی تیدا‌یه، ئیتر چۆن چه‌ندین فیه‌له‌سووف و زانای به‌ناوبانگ و گه‌وره گرتویه‌نه‌ته‌به‌ر و جلوه‌ی ژیری خویان داوه‌ته‌ ده‌ست؟

وه‌لام:

ئه‌وه‌ فیه‌لسووف و زانایانه "راستی" و "ناوهرۆك"ی ئه‌وه
 پێباز و پێره‌وه‌یان بۆ ده‌رنه‌كه‌وتوه^(۱). له‌به‌ر ئه‌وه‌، به‌وه‌ مه‌حال و
 گێروگرفت و ده‌ره‌نجامه‌ دوور له‌ ژیری‌یانه‌شیا نه‌زانیه‌ كه‌ ئه‌وه
 پێنگایه‌ داخواریه‌تی و، له‌ سه‌ره‌تای هه‌موو مه‌حالیکی ئه‌م په‌یامه‌دا
 باس كراون.

وا ئیستا من ئاماده‌م بۆ ئه‌وه‌ی چه‌ندین به‌لگه‌ی پروون و به‌هیز و
 توندوتۆڵ بۆ هه‌موو ئه‌وه‌ كه‌ سانه‌ به‌یئمه‌وه‌ كه‌ تا ئیستاش گومانیا
 له‌م مه‌سه‌له‌یه‌دا هه‌یه‌ و، له‌م په‌یامه‌دا ئه‌مه‌یان به‌ دریزی بۆ پروون
 ده‌كه‌مه‌وه‌.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِ اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (إبراهيم: ۱۰)

ئه‌م ئایه‌ته‌ پێرۆزه‌، به‌ بۆنه‌ی ئه‌وه‌ پرسیاره‌ی كه‌ تیایدا به‌ بۆ مه‌به‌ستی ئینکاری كردنی
 هه‌لۆیستی به‌رامبه‌ر هێنراوه‌ته‌وه‌، به‌لگه‌یه‌کی به‌هیزی پروون و گومان لێ نه‌كراوی
 "بوون" و "یه‌كتایی" خوای گه‌وره‌یه‌.

به‌لام پێش ئه‌وه‌ی ئه‌م نه‌یئیه‌ به‌ پروونی ئاشكرا بکه‌ین، ده‌مانه‌وی بۆ ئاگادار
 کردنه‌وه‌ی خوێنهری به‌ریز ئه‌مه‌ی خواره‌وه‌ی پێش چاوه‌ بکه‌ین:

(۱) ئه‌وه‌ هۆیه‌ی كه‌ به‌ ته‌واوی بۆ دانانی ئه‌م په‌یامه‌ هانی دام، ئه‌وه‌ بوو كه‌ هه‌ستم كرد هێرشێکی توندوتیژ
 له‌سه‌ر قورئانی پێرۆز و راستی‌یه‌كانی ئیمان له‌ ئارادایه‌ له‌ پێی ناشیرین كردن و ئالۆزاندنی ئه‌وه‌ راستی‌یانه‌ و،
 به‌سته‌وه‌ی ئیلحاد به‌ سروشته‌وه‌ له‌ پێنگای بێیاردانی چه‌ند په‌یوه‌ندی‌یه‌کی وه‌همی‌یه‌وه‌، هه‌روه‌ها پێینی ناوی
 خورافه‌ت به‌سه‌ر ئه‌وه‌ شتانه‌ی كه‌ ژیری‌یه‌ كورت‌بین و بۆ گه‌نه‌كانی ئه‌وانه‌ی ئه‌م كاره‌ ئه‌نجام ده‌ده‌ن، هه‌ستی پێی
 ناكه‌ن!

جا ئه‌وه‌ هێرشه‌ی ئه‌وان تووڕه‌بوونیکی به‌تینی له‌ ده‌روو‌غدا هه‌ژاند و گێرکانیکی گه‌وره‌ی به‌ردینی له
 دله‌دا ته‌قاند‌وه‌ كه‌ له‌ دله‌وه‌ په‌ره‌ی سه‌ند و شێوازی په‌یامه‌كه‌شی گرت‌وه‌. ئه‌وه‌تا ئه‌م په‌یامه‌ سه‌رو گویلاکی
 ئه‌وه‌ موحلید و ناحقه‌ره‌وانه‌ی - كه‌ پشت له‌ حقه‌ هه‌لده‌كه‌ن - به‌وه‌ بێر ده‌گه‌رکانی‌یانه‌ داگر توو‌ه‌ته‌وه‌. ده‌نا
 داب و شێوازی "په‌یامه‌كانی نوور" له‌ بنه‌ره‌تدا بریتی به‌ له‌ نهرمی و له‌سه‌ر خۆیی له‌ باسکردنی ئه‌وه‌ بابه‌تانه‌ی كه‌
 لێیان ده‌دوێت. (دانه‌ر)

له سالی (۱۳۳۸) دا^(۱) بانگیشتیان کردم بۆ ئه نقره. که رۆشتم، لهوئ دلتخۆشی و شادمانیی ئیماندارانم بینی به بۆ نهی سهر که وتنی سویای ئیسلامهوه به سهر یۆنانی به کاندای. به لām له هه مان کاندای جووولی سامناکی بئی پروایی و ئیلحادیشم بینی که له رپیی به کارهینانی فرتوفیل و له خشته بردنی خه لکی یهوه خه ریکی جئ کردنهوهی چه مکه کان (المفاهیم) ی خۆی بوو له ناو دل و دهروون و بیروباوهری دامه زراوی ئیمانداراندا، بۆ ئه وهی له خشته یان بیات و بیروباوهریان ژه هرایی بکات.

منیش که ئه مهم بینی و ههستم پئ کرد، له ناخی دلمهوه داخ و خه فته دایگرتم و، له دهست ئه وه دیوه سامناکهی که دهیهوئیت په لاماری پایه و بنچینه کانی ئیمان بدات، هاوار و هانام برده لای خوای گه وره ی به دهسته لات و په نام بهم ئایه ته پیروژه برد و دهستم پیوه گرت.

ئه وه بوو نامیلکه یه کی بچوو کم به زمانی عه ره بی دانا و، له چاپخانه ی: (رۆژی نوێ Yenî Gûn) ی ئه نقره له چاپم دا و بلاوم کرده وه، که به دیه ی یه تی: "بوون" و "یه کتایی" خوای گه وره م تیدا چه سپاندبوو. به هۆی ئه وه به لگه به هیز و پته وانیه که له نووری قورئانی پیروژ و هه رم گرتبوون و سهری هه ژدیه ی بئی پرواییم پئ کوتابوونه وه و له و نامیلکه دا باسم کردبوون..

به لām جئ دهست و شوینه واری ئه وه به لگه به هیزانه له به ره نگاری کردنی بئی پروایی و ئیلحاددا ده رنه که وت، چونکه ئه وه نامیلکه یه ی که چاپم کردبوو تابلیتی پوخت و کورت بوو، جگه له که می ئه وانesh که بایه خیان به زمانی عه ره بی ده دا. له به ره ئه مانه، وه هم و خه یاله کانی ئه وه ئیلحاده - به داخه وه - پتر له گه شه و بلاو بوونه وه دا بوون. ئه مهش ناچاری کردم که جاریکی تر ئه وه به لگانه به زمانی تورکی و به جوړیکی درێژتر و روونتر سهر له نوێ بنووسمه وه. که نوو سیشمه وه ئه م په یامه ی به رده ستی خوینهری به رپژ ده رچوو.

جا له به ره ئه وه ی هه ندیک له م به لگانه له هه ندی په یامی تر دا روون کراونه ته وه، ئه وای لیره دا به کورتی باس ده کرین. هه ندیکی تریش له و به لگانه ی که له په یامه کانی تر دا بلاو کراونه ته وه، لیره شدا ده ر که وتوونه ته وه. وه ک بلینی هه ر کام له و به لگانه به شینکی ئه م په یامه بن.

(۱) به میژووی پۆمی، که ده کانه: (۱۹۲۲ز) و (۱۳۴۰ک). (وه رگیر)

پیشه‌کی

برای مرؤفم!

بزانه و ئاگاداری ئه‌وه به که چهند وشه‌یه کی سامناک هه‌ن له زاری خه‌لکی‌یه‌وه
ده‌رده‌چن و بۆگه‌نی کوفریان لیوه دیت و، به‌سه‌ر زاری ئه‌هلی ئیمانی‌شدا تیده‌په‌رن، بی
ئه‌وه‌ی به‌خۆیان بزانه، یاخود هه‌ست به‌بۆگه‌نی و مه‌ترسیی ئه‌و وشانه‌ بکه‌ن. وا ئیمه‌ش
ته‌نها سیانی گرنگیان لی باس ده‌کهن:

یه‌که‌میان ئه‌وه‌یه که ده‌لین: (هۆکاره‌کان دروستیان کردوه). واته‌ هۆکاره‌کان شت
دروست ده‌کهن.

دووه‌میان، ده‌لین: (ئه‌و شته‌ له‌ خۆیه‌وه‌ دروست بووه). واته‌ هه‌رچی شت هه‌یه
خۆی خۆی دروست کردوه‌و، له‌ خۆیه‌وه‌ په‌یدا بووه‌و، ئه‌و شکل و شیوه‌یه‌ی
گرتوه‌ته‌ خۆ.

سی‌هه‌میان، ده‌لین: (ئه‌و شته‌ سروشت داخوازی بووه). واته‌ شتیکی سروشتی‌یه‌ و
سروشت به‌دی‌هیناوه‌ و ویستویه‌تی.

به‌لێ، ماده‌م بوونه‌وه‌ران هه‌ن و له‌ به‌رچاودان، به‌چه‌شنی که‌ هه‌رگیز پئی سه‌ری‌چیی
کردن له‌ بوونیاندا نی‌یه‌.. هه‌روه‌ها ماده‌م هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی که‌ له‌ بوونه‌وه‌ردا هه‌ن
به‌وپه‌ری پیکوینکی و دانایی‌یه‌وه‌ دینه‌ جیهانی "بوون" و، هیچ کامیشیان ئه‌زله‌ی نین،
به‌لکو هه‌موو تازه‌ و دروستکراون ..

ماده‌م ئه‌مه‌ حالێ بوونه‌وه‌رانه، ئیتر تۆش - ئه‌ی بابای مولحید! - ته‌نها چوار پینگات
بۆ ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌ له‌ به‌رده‌مدایه‌:

یان ئه‌وه‌یه‌ ده‌لێت: هه‌ر شتی که‌ له‌ بوون (وجود)دا هه‌یه‌ - با بلێین زینه‌وه‌ری که
بی‌ت - هۆکاره‌کانی ناو ئه‌م جیهانه‌ دروستی ده‌کهن. واته‌ له‌ ئه‌نجامی کۆبوونه‌وه‌ی
هۆکاره‌ ماددی‌یه‌ کانه‌وه‌ بوونی ده‌ست ده‌که‌وێت ..

یان ده‌لێت: خۆی له‌ خۆیه‌وه‌ پیکهاتوه‌ ..

یان ده‌لێت: له‌سه‌ر داخوازی و به‌ کاریگه‌ریی سروشت دیته‌ ناو جیهانی بوونه‌وه‌.

یان ئه‌وه‌یه‌ باوه‌رت به‌ هیچ کام له‌مانه‌ نی‌یه‌. ئه‌و کاته‌ ده‌بی‌ بلێت:

(توانستی خواوه‌ندی به‌دی‌هینه‌ری به‌توانای شکۆمه‌ند دروستی ده‌کات و بوونی پئی

ده‌به‌خشیت).

چونکه به پئی تهر ازووه کانی ژیری، جگه لهم چوار رینگایه هیچ رینگایه کی تر له گۆرئ دا نی به بۆ لیکدانهوهی دروستبوونی بوونه وهران.

جا ئه گهر به شیوهیه کی بئ گومان ئهوه چه سپا که سئ رینگاکانی پیشوو به تال و مه حال و نه گونجاون، ئهوا به پئی زهروورته و به داههت رپی چوارهم ده چه سپیت، که بریتی به له رپی بئ گومان و دلنایایی به خشی "بوون" و "یه کتایی" به دیهینه ری میهره بان!

رینگای یه کهم

رپی یه کهم ئهو رینگایه که ده لیت: (کۆبوونهوهی هۆکاره کانی جیهان ده بنه هوی دروستبوونی بوونه وهران و پیکهاتنی شتان)!

ئیمهش له نیوان ئهو مه حاله زۆرانهی که لهم رینگایه دا هه، ته نهها سیانیان باس ده کهین:

□ مه حالئ یه کهم:

سه رنج له ههر دهر ماخانهیه که بدهیت، سه دان شووشه ی پر له ماده دهی کیمیایی جۆراو جۆری تیدا ده بینیت..

گرممان پیوستی یه که هاته ئاراهه بۆ پیکهاتنی زینده هه ویریک لهو ماده ده و دهرمانانه. ههروهها پیوست بوو زینده ماده دهیه کی نااسایی و دژ به ژههره کانیان لئ پیک بهیئریت و، بۆ ئهم مه بهسته رۆشتینه ناو دهر ماخانهیه که. که چاومان به ناو دهر ماخانه که دا گیرا چه نندین جۆرمان لهو زینده هه ویر و زینده ماده دهیه کی که دژ به ژههره کانه لهو دهر ماخانهیه دا ده سکهوت.

پاشان که ده ستمان به شیه لکردنی ئهو هه ویرانه کرد، بۆمان دهر کهوت: هه ریه کهیان، به و په ری وردی، له چه ند ماده دهیه کی جیا جیای ناو ئهو شووشانه و، به پئی تهر ازوویه کی دیاری کراو پیکهاتوو و پوخته کراوه؛ گرامیک لهم دهرمان و سیان لهو دهرمان و ده گرام لهوی تر. بهم جۆره و له ههر کام لهو دهرمانانه ئه ندازهیه کی تاییه تی یان لئ وهر گیراوه، به جۆریک که ئه گهر بهاتایه و به ئه ندازهی به شیک له یه که گرام زیاتر یان که متر بوایه ئهو تاییه ته ندی به زینده کاری یانه ی تیدا نه ده ما.

پاشان ئهو زینده ماده دهیه مان هیئا که دژ به ژههره کانه و لئی ورد بووینه وه. بۆمان دهر کهوت که ئه ویش به چه ند ئه ندازهیه کی دیاری کراو و به پئی چه ند تهر ازوویه کی

هه‌ستیار پینکهنراوه. ته‌نانه‌ت نه‌گهر بهاتایه و به‌ئەندازه‌ی کیشی گهر‌دیلەیه‌ك زیادیان کەم بوایه، ئەوا تایه‌تکار‌یه‌کانی خۆی لەده‌ست دەدا. واتە ئەو مادده‌ جو‌راو جو‌رانە‌ی ناو دەرمانخانە‌کە به‌چەند ئەندازه‌یه‌کی جیاجیا و به‌چەند تەرازوویه‌کی هه‌ستیار و ورد ئاماده‌ کراون.

جا ئایا ده‌چیتە عەقڵی هیچ مرۆفیک‌ێ ژیره‌وه‌ که‌ ئەو هه‌ویره‌ی ئاوا به‌م جو‌ره‌ هه‌موو به‌شیک‌ێ به‌ وردی حساب کراوه‌ و لینگ دراوه‌ته‌وه‌، به‌هۆی رینگه‌وتیک‌ێ سه‌یره‌وه‌ په‌یدا بوو‌یت؟ یان له‌ ئەنجامی هه‌لکر‌دن‌ێ ره‌شه‌بایه‌ك به‌سه‌ر ئەو دەرمانخانە‌یه‌دا شووشه‌کان به‌سه‌ر یه‌ ک‌دا که‌وت‌ین و ئەو ئەندازه‌ دیاریک‌راوانه‌ی ئاو‌یتە‌ی یه‌ک‌تری کرد‌یت و به‌م جو‌ره‌ ئەو زینده‌ هه‌ویره‌ی پینکهناییت؟!

ئایا مه‌حالی له‌مه‌ سه‌یر تر و، گه‌وجایه‌تی و خورافه‌ت و ئەفسانه‌ی له‌مه‌ خراپ‌تر و، ناحه‌قی له‌مه‌ نا‌ره‌واتر هه‌یه‌؟ ته‌نانه‌ت گه‌ر بیت و نه‌فامی و بئ‌ عەقڵی "گو‌یدریژ" چەند‌ین ئەوه‌نده‌ی تر زیاد بکات و، ئنجا وه‌ك مرۆف توانای گو‌فتاری ببیت، ئەوا هه‌تا له‌ توانای‌دایه‌ له‌ ده‌ست ئەم که‌رت‌یی‌یه‌ هه‌لد‌یت و ره‌فزی ئەم جو‌ره‌ بیر کرد‌نه‌وه‌ سه‌ر شو‌ر که‌ران‌یه‌ ده‌کات و، ده‌ل‌یت: ده‌ب‌ئ‌ ئەو که‌سه‌ چەنده‌ که‌ر و گه‌وج بیت که‌ قسه‌ی وای له‌ زار دەر‌ده‌چ‌یت!!

جا له‌ به‌ر رووناکیی ئەم غو‌ونه‌یه‌دا ده‌ل‌ین:

هه‌موو یه‌ک‌ك له‌ زینده‌وه‌ران، بریتی‌یه‌ له‌ پینکها‌ته‌یه‌کی زینده‌ و هه‌ویریک‌ێ خاوه‌ن ژبان. هه‌موو ڕووه‌ ک‌یک‌یش وه‌ك دەرمانیک‌ێ زیندووی دژ به‌ ژه‌هره‌کان وایه. چونکه‌ له‌ چەند‌ به‌ش و مادده‌یه‌کی جیاجیا و به‌پ‌یی چەند‌ تەرازوویه‌کی گه‌ل‌ئ‌ ورد و هه‌ستیار پینکهنراوه. هیچ گومان‌یش له‌وه‌دان‌یه‌ که‌ گ‌یرانه‌وه‌ی دروس‌تبوونی ئەم زینده‌وه‌ره‌ جوان و پ‌ر له‌ ورده‌ کاری‌یه‌ بۆ توخمه‌کان و هۆکاره‌ ماددی‌یه‌کان و، باوه‌ر کرد‌ن به‌وه‌ی که‌: "هۆکاره‌کان دروس‌تیان بکات" شتیک‌ێ ه‌ینده‌ به‌تال و مه‌حال و نه‌گو‌نجاوه‌ که‌ له‌ هه‌موو تەرازوویه‌کی ژیری‌یه‌وه‌ تاب‌ل‌ئی دووره‌، به‌چه‌شن‌ێ مه‌حالی پینکها‌تی ئەو زینده‌ هه‌ویره‌ له‌ ر‌یی تیکه‌لبوونی ئەو ماددانه‌ی ناو شووشه‌کان له‌ خۆیان‌وه‌!

پوخته‌ی ئەم قسانه‌ی پ‌شوو:

ئەو زینده‌ ماددانه‌ی که‌ به‌ تەرازووی قه‌زا و قه‌ده‌ری خواوه‌ندی زانای دانا لهم‌ جیهانه‌ مه‌زنه‌دا - که‌ وه‌ك دەرمانخانە‌یه‌کی گه‌وره‌ و ناوازه‌ وایه - ئاماده‌ کراون، ته‌نها به‌

دانستیکی بی کوتایی و زانستیکی بی سنوور و ویستیکی گهوره ی خاوه ن دهسته لات نه بی هر گیز دروست نابن.

ده نا ئه و که سه ی که به وه همی خوی گومانی وایه: (ئه م بو ونه و رانه به ره همی توخمه گشتی به کانی گه ردوونن) که چه ند توخمیکی که و کویری به خوړم و لافا و ئاسان.. یان له و گومانه دایه که: (بو خویان له سروشتی شته کانداهه ن).. یاخود: (به ره هم و کاری هو کاره ماددی به کانی)! ئه و که سه ی قسه ی وای له زار دهر ده چیت، ده بی له و پیری به دبه ختی و گه لخی و سهر لئ شیواوی و نه فامی دا بیت و، گه لئ له و سهر خوشه گه وچ و نه فامتر بیت که به دم وړینه ی مهستی به وه ده لیت: (ئه و دهر مان و هه ویره ناوازه و سهر سووړهینه ره له ئه نجامی به ریه ک که و تن و تیکه لیبوونی هه پر مه کیی ماده کانی ناو دهر مانخانه که وه دروست بوون)!

به لئ، ئه و کوفره ی که له م قسانه دا هیه، کتومت وه ک وړینه ی مرؤفیکی گه وچ و، شیتی که سیکي مهستی سهر خوش وایه!!

□ مه حالی دوو هم:

ئه گه ر به دپهینانی هه موو شتیک به کاری خوای تاك و ته نیای شکومه ند و به توانا دانه نریت و، بدریته پال هو کاره ماددی به کان، ده بی ئه و کاته زوړ به ی توخمه کانی جیهان و هو کاره کانی له هه موو زینده وهریکدا ده ست تیوهر دان و کاریگری یان بیت. که چی کؤ کر دنه وه ی هه موو هو کاره دژ به یه ک و جیا جیا کان، به ریکوینیکی به کی ته و اوته ی و به ته راز و ویه کی وردی تایبه تی و، به یه کگر تینکی ته و او، له جهسته ی دروستکراونکی وه ک میشدا، کاریکی هینده مه حاله که هر که سیک به ئه ندازه ی باله میشیک دارای ژیری بیت به ئاشکرا ره فزی ده کات و پر به دم ده لیت: ئه مه شتیکی مه حاله.. به تاله.. هر گیز ناگوئی!

چونکه جهسته ی بچوو کی میش په یوه ندی له گه ل زوړ به ی توخمه کانی بو ونه وهر و پروا ته و هو کاره ماددی به کانی دا هیه، بگره له راستی دا کورته و پوخته یه کی ئه و توخمانه یه. جا ئه گه ر به دپهینان و دروستکردنی میش به کاری توانستی په های خوای گه وره دانه نریت، ئه و ده بی هه موو هو کاره ماددی به کان له کاتی دروستکردنی ئه و میشه دا یه کسهر به کومه لئ و له ته نیشتی دا ئاماده بن، ته نانه ت ده بی بچنه ناو جهسته لاوازه که شیه وه، به لکو له و هوش زیاتر؛ چونکه ده بی بیشرؤنه ناو هه موو خانه و یه که یه کی پیکهاتن له جهسته ی ئه و میشه دا، با بلین له "چاو" ی دا که پوخته غمونه یه کی جهسته ی زینده وهره! چونکه هو کاره کان ئه گه ر ماددی بن، ئه و ده بی له نریک و له ناو شته

کار تێکراوه کەیاندا ئاماده بن. خۆ ئەمەش داخوای ئەو هیە کە سەر جەمى توخمە دژ بە یە کە کانى هەموو لایە کى ئەم جیهانە، بە رۆشتىکى "ماددى" برۆنە ناو ئەو خانەیهى کە تابلێى ورد و بچوو کە و، بە کارامەیی و وردە کارى لەو خانە هەرە بچوو کەدا کارە کانیاں راپەرین!

ئایا گەوج و گیلترین کە سیش لە پێرى سۆفستائى یە کان^(۱) شەرم لە قسەى ئاوا ناکات؟!

□ مەحالى سى هەم:

ئە گەر بوونە وەرە (لە بارەى رێکوپێکى و، پێکەوه گونجان و شەکل و شیوەیان) هەو لەسەر "یەك" رەوت بوون، ئەوا دەبێ کارى "یەك" کاریگەر بن و "یەك" دەست دروستى کردبێن، بەپێى ئەو دەستورە ئاشکرایە کە دەلیت: "یەك، تەنها لە یە کەوه دەردەچیت".

جا ئە گەر ئەو بوونە وەرە لەو پەرەى رێکوپێکى و وردە کارى دا بێت و، بە تەرازوویە کى ورد بەدى هینرا بێت و، خواوەنى ژیا نیکى گشتى بێت، بە ئاشکرا ئەو دە گەیه نیت کە چەند دەستیکى جیا جیا کاریان تیدا نە کردووە - کە مایەى ناکۆکى و جیاوازیی نۆوانیانە - بەلکو داخوای ئەو هیە کە دەستکردى تەنها یەك کەسى بە توانا و دانا بێت.

کەواتە گێڕانەوێ بە دیهینانى ئەو بوونە وەرە رێکوپێک و بە تەرازوو، بۆ دەستى هۆکارە سروشتى یە کەر و کوێر و بێ گیانە کان (ئەو هۆکارانەى کە هیچ هەست و هۆشیکیان تیدا نی یە و، ناکۆکى و تێکەلى و جیاوازیی نۆوانیشیان پتر پەرە بە کەرى و کوێریان دەسینیت)..

(۱) سۆفستائى یە کان: دەستە یەك بوون لە فەیلەسووفە کانى یۆنانى کۆن، کە دواى قوتابخانەى "فیساکۆرس" و لە ئەنجامى ئالۆزى باری راپارێ و قەیرانى ئابوورى پەیدا بوون. ئەم دەستە یە ئینکاریى حەقیقەتى شتانیان کردووە و لایان وا بووە کە هیچ شتێک دارای حەقیقەت نی یە. "گۆرگیاس" و "برۆتاگۆراس" بە ناوبانگۆرینى فەیلەسووفە سۆفستائى یە کانن. ئەم تاقمەش لە ناو خۆیاندا چەند بەشین. کاتى خۆى "سقرات" زۆر بە توندى بەرپەرچى داو نەتەو. بەلام ئەو نەهەیه کە ئەم جۆرە کەس و بیر و رایانە لە هەموو سەردەمێکدا بە کالای نۆى و ناوى جۆراو جۆرەو پەیدا دەبنەو. بۆ زیاده شارەزابوون سەیری ئەم سەرچاوانە بکە: "شرح العقائد النسفية" لسعدالدین التفتازانى ص ۲۳-۲۵ طبعة تركيا سنة ۱۳۲۶ هـ، "کشاف اصطلاحات الفنون" للتهانوى ج ۱/ص ۶۶۵ طبعة کلکته فى الهند عام ۱۸۶۲ م، "الموسوعة الفلسفية الميسرة" ج ۱/ص ۱۰۳۴ طبعة دار نهضة لبنان - بیروت سنة ۱۹۶۵ م. هەر و هە پێشە کبى (مەهدى توحیدى پور) بۆ (نفحات الأنس) ی مەولانای جامى ص ۶۹-۷۰ ناشر: کتایفروشى سعدى. (وەر گێڕ)

ئەم سەرکەشی و لەخۆبایی بوونەت تۆی ھاویشتوو تە ناو باوهرشی گەوجی و گە. نۆی یەکی یە کجار زۆر ھوہ. ئەو ھتا وای لێ کرد و ویت کە باوەر بە سەد و یەك مەھال بکەیت!

ئەي نەسەلمینەری سەر سەخت!

تۆ بئى ھىچ گومانىڭ دەزانىت كە خۆت ھەيت و خاوەنى "بوون" یت. ھەر ۋەھا گومانەت لە ۋەشدا نىيە كە ماددەيە كى ساكارى وشك و رەق نىيت تاكو ئالوگۆرت بەسەردا نەيت. بەلكو كارگەيە كى گەورەي رېڭكوپىڭكى ئەوتۆيت كە ئاميرە كانت ھەردەم لە تازە بوونە ۋەدان و، ۋەك كۆشكىڭى گەورەش ۋە ھايت كە ھەميشە لايەنە كانى لە جموجوول و گۆرانكارىدان، چونكە خانە كانى جەستەت، بئى ھىچ ۋەستائىڭ، ھەميشە لە كار و كۆششەدان و، بە چەندىن پەيوەندىي جۆراو جۆر پەيوەستى "روالەتە كانى بوون" ن لەناو گەردوونى دەورووبەرتدا. كەواتە ئەو خانانەي جەستەت ھەميشە لە بەخشىن و ۋەر گرتەدان لە گەل بوونە ۋەراندا، بە تايبەتەي لە لايەنە كانى: رۆزى و، مەسەلەي مانە ۋەي جۆر (نوع) ي مۆفە ۋە..

ئە ۋەتا مليۆنەھا خانەي كارگوزارى ناو جەستەت لە كار و ئەر كى ئەستۆيان راناوەستن و، سەرگەرمى پارىز گارىي بەردەوامبوونى كارلىكە كانى نيوان خۆيان و ئەو وردە كارىيانەن كە لە نيوانياندا ھەيە و، لە ھەولتي ئە ۋەدان كە ھەر گيز پەيوەندىيە كانى نيوان خۆيان و بوونە ۋەرانی دەورووبەريان نەبچرېن. واتە زۆر بە لەسەر خۆيى و مەترسى پە ۋە ئەم كارانە ئەنجام دەدەن و ھەلۆيستىڭكى ئەوتۆ ۋەردە گرن كە لە گەل پەيوەندىيە كانى نيوانياندا لەبار و گونجاو يىت. ۋەك بلىي ئەم خانانەي جەستەت بۆ ھەموو بوونە ۋەران دەروان تاكو جيڭاي تۆي تيدا بېين و، بە جۆرلىك رەفتار دەكەن كە سوودى تۆي تيدا يىت. ئيتەر تۆيش لە جيي خۆتدا و بەيئي ئەو بارو دۆخە نااسايى و سەر سوور ھينانەي خانە كانى جەستەت، سوود لە ۋە بارەي ئەوان ۋەردە گريت و بە سەر جەمى ھەستە ديار و ناديارە كانت لەزەت لە ھەموو چيژە كانى ژيانەت دەبەيت.

جا ئە گەر باوەرەت و انەييت كە: ئەو خانانەي لەشت برىتين لە چەند كارمەندىڭكى بچووك لە لايەن خواوەندى بەدەستەلاتى ئەزەلى و چەند كار پى سپىراو يڭكى گۆي رايەل بۆ ياسا كانى خواي گەورە.. يان چەند سەربازىڭ لە سوپاي رېڭكوپىڭكى خوادا.. يان نوو كە كانى قەلەمى توانستى خواي گەورە.. ياخود چەند نوختەيەك كە قەلەمى توانستى خواوەندەيانكىشنى و دەياننووسىت..

ئە گەر باوەرەت و انەييت، دەيئي لە ۋە باوەرەدا بيت كە ھەر چى خانەي كارگوزار (بۆ نمونە لە چاوتدا) ھەن، ھەريە كەيان چاويڭكى فراوانى بىنەري ئەوتۆي ھەييت كە ھەموو بەش و لايەنە كانى جەستەت بېينىت و چاوى لە سەر جەمى ئەو بوونە ۋەرانە يىت كە

په یوه نډیت له گه لیاندا هیه و، ټاگاداری هممو رووداوه کانی ژبانی رابوردو و ئیستا و ټاینده ی تو بیت و، باوک و باپیر و بنه چت له گهل منال و بهره و وچه کانت بناسیت و، ئنجا سرچاوه ی ټمو توخمانهش که له شی تزیان لسی پیکهاتووه و ټمو گه نجینانهش که رژی تزیان لیوه دیت، هممویان بزائیت و شاره زایان بیت. کهواته بهم پی یه، ده بی هرچی خانه ی کارگوزار له ناو جه سته ندا ههن، هممو یه کیکیان خواوه نی ژیری یه کی گهلنی مه زن و ناوازه بن!!

ده سا ټی ټمو که سه ی که ژیری خوی له کارخستووه و باوه ری به بیر و بزچوونی ټاوا هیه!

ټایا نیسبه تدا نی ټم هممو عه قل و شعور و هه ست و ژیری یه ی که ملیونیک ټه فلاتون نی یانه، له ټنه ایه که گه ردیله ی ناو ژیری یه که، که که سانی وه که ټو لینی بی به شن، ټه فسانه و گه و جایه تی یه کی له پرا ده به در نی یه؟

❖ مه حالی دوو هم:

ټم جه سته یه ی ټوی مروف، وه که کوشکیکی گه وره ی ټاوه دان وایه که هه زار و یه که گومه زی ټیدا بیت و، هه ری که له و گومه زانهش به مه حکه می و بی هیچ ستوونیک یه کیان گرتیت و چه ندین به ردیان ټیدا هه لو اسراییت. ټه نانه ت جه سته ی ټو - گهر سرنجی بدهیت - هه زاران ټه ونده ی ټم کوشکه سر سوور هینتره. چونکه کوشکی جه سته هه میسه ټالو گوری به سهر دا دیت و به ره و جوانتر دهر وات و زور به ریکوپنیکیش له تازه بو ونه و دایه.

خو ټه گهر هیچ سرنجیک له "گیان" و "دل" و هه سته ناسکه مه عنوی یه کانی تر نه ده بن که له ټو دا دانراون، که هه ری که کیان موعجیزه یه کی سهر به خو ن بو خویان، به لکو ټه نه ایه که ټه ندام له نیوان ټه ندامه ټاشکرا کانی جه سته ندا به نمونه بهینینه وه، ټه واده بینین ټه و ټه ندامه وه که خانوویه که وایه که چه ند گومه زیکی ټیدا بیت، چونکه ټه و خانانه ی که له و ټه ندامه دان وه که به ردی گومه ز به و پهری ریکی و جوانی و ورده کاری یه وه یه کیان گرتووه و ټه لاریکی گهلنی ناوازه و جوانیان پیکه ناوه و، به مه ش یه کی که له موعجیزه کانی توانستی خواوه ندیان - وه که "چاو" یان "زمان" - دهر خستووه.

جا ټه گهر ټم خانانه ی له شت له لایه ن خوی گه وره وه کاریان پی نه سپیراییت و گو ی پرایه لای فهرمانه کانی خواوه ندی به دیهینر نه بن، ده بی هه ری که له و گه ردیلانه فهرمانده ی ټه وانی تر بیت و له هه مان کاتا له ژیر فهرمانیشاندا بیت! واته له روانگه ی

ده‌سته‌لات و فرماندهی‌یه‌وه له‌وانی تر بچیت و له هه‌مان کاتدا دژیشیان بیت! هه‌روه‌ها ده‌بی زۆربه‌ی ئه‌و سیفه‌تانه‌ی که ته‌نها شایسته‌ی خوای گه‌وره‌ن، له‌و گه‌ردیله‌یه‌دا بین و، هه‌موو یه‌ کێک له‌و گه‌ردیلا نه‌ سه‌ربه‌ست و ده‌ست به‌سه‌راویش بن له‌یه‌ک کاتدا!

جا هه‌ر که‌س خاوه‌نی هینده‌ی گه‌ردیله‌یه‌ک هه‌ست و شه‌وور بیت، ده‌زانیت که هه‌ر گیز ناگۆنجیت به‌دییه‌نانی ئه‌و به‌دییه‌نراوه‌ رێکوپێکه‌ی که به‌هۆی نه‌یه‌نی "یه‌ کتابی" یه‌وه‌یه‌ کێکه‌ له‌ شوینه‌واره‌کانی تا‌ک و ته‌نیا‌یی به‌دییه‌نه‌ر، بدریته‌ پال چه‌ندین خانه‌ی زۆر و له‌ژماره‌به‌ده‌ر. ته‌نانه‌ت که بیر له‌مه‌ ده‌کاته‌وه‌ سه‌د مه‌حالی تیدا ده‌بینیت.

❖ مه‌حالی سی‌هه‌م:

ئه‌گه‌ر جه‌سته‌ی تۆ به‌قه‌له‌می خواوه‌ندی تا‌ک و ته‌نیا و خاوه‌ن توانستی ئه‌زه‌لی نه‌نووسراییت، به‌لکو له‌ چاپخانه‌کانی سه‌روشت و هۆکاره‌کاندا له‌ چاپ دراییت، ده‌بی - له‌و حاله‌ته‌دا - به‌ئەندازه‌ی ژماره‌ی پێکهاته‌ رێکوپێکه‌کانی جه‌سته‌ت، هه‌ر له‌ بچوو‌کترین خانه‌ی کارگوزاره‌وه‌ تا ده‌گاته‌ گه‌وره‌ترین و فراوانترین ئامی‌ری کارگیر له‌و جه‌سته‌یه‌دا، قالی سه‌روشتی بین بۆ دروستکردن و به‌دییه‌نیان!

با ئه‌م کتێبه‌ی به‌رده‌ستمان به‌نمونه‌ به‌یه‌ینه‌وه‌، تا‌کو له‌م مه‌حاله‌تی بگه‌ین:

ئه‌گه‌ر له‌و باوه‌ره‌دا بیت که ئه‌م کتێبه‌ به‌ده‌ست نووسراوه‌ته‌وه‌، ئه‌وا ده‌زانین نووسه‌ره‌که‌ی ته‌نیا یه‌ک قه‌له‌می به‌سه‌ بیگریت به‌ده‌سته‌وه‌ و ئه‌وه‌ی مه‌به‌سته‌تی به‌ زانیاری خۆی پێی بنوسیته‌وه‌..

به‌لام ئه‌گه‌ر وا نه‌زانیت که به‌قه‌له‌م و ده‌ستی یه‌ک نووسه‌ر نووسراوه‌ته‌وه‌، و دا‌بریت که: "خۆی له‌خۆیه‌وه‌ پێکهاتوه‌" یا‌ن ئه‌و نووسینه‌ به‌ "کرده‌ی سه‌روشت" دا‌بریت، ئه‌وا ده‌بی هه‌ر پێتکی ئه‌و کتێبه‌ قه‌له‌میکی کانه‌زایی تایه‌تی خۆی بیت. واته‌ وه‌ک ئه‌و پێته‌ کانه‌زایی یانه‌ی که له‌ چاپخانه‌کاندا هه‌ن و به‌ئەندازه‌ی ژماره‌ی پێته‌کان و به‌ گۆیه‌ی شکل و شیوه‌یان، ده‌بی وه‌ک ئه‌مه‌، به‌ئەندازه‌ی پێته‌کانی ئه‌م کتێبه‌ و به‌پێی شکل و شیوه‌یان، قه‌له‌م بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ بین. به‌واتایه‌کی تر: له‌بری یه‌ک دانه‌ قه‌له‌م بۆ نووسینه‌وه‌ی ئه‌م کتێبه‌، ده‌بی به‌ئەندازه‌ی پێته‌کانی خۆی قه‌له‌م بیت.

کاتی وه‌ها‌یش ده‌بی که هه‌ندی له‌و پێتانه‌ گه‌لێ گه‌وره‌ن و به‌ئەندازه‌ی لاپه‌ره‌یه‌کی ته‌واو زانیاری یان به‌خه‌تیکی ورد و باریک تیدا نووسراوه‌ته‌وه‌. جا له‌ حاله‌تی وادا ده‌بی بۆ نووسینی ئه‌م چه‌شنه‌ پێته‌ گه‌ورانه‌، هه‌زاران قه‌له‌می بچوو‌ک بین تا‌کو ئه‌و پێته‌ وردانه‌ له‌ناو ئه‌و پێته‌ گه‌ورانه‌دا بنوسن!

ئىستا چى دەلىت گەر ئو پىتانه بە چەشنىكى رىكويىك يە كيان گرتىت و چووبىن بەناو يە كترى دا و شىۋە و شكلى جەستەى تۇيان وەر گرتىت؟ خۇ ئە گەر ئەم پىتە پىكھىنەرانەى جەستە بە چاپى سروسىت و كردهى هۇكارە كان دابىت، ئەوا دەبى لە ھەموو بەشك لە بەشە كانى جەستەدا و لە گشت فەرمانگە كانى دا، بە ئەندازەى ئەو پىكھاتووانەى كە لە ژمارە نايەن، قالب ھەبن تاكو ئەو پىتانه پىكھىن!

وا دابى لەم حالەتەشدا، كە مەحالىكە و سەد مەحالى ترى لى دەپتەو، تو دىت و دەلىت: دە گونجى روو بدات. بەلام ئايا ھىشتا لەم كاتەشدا، واتە ئە گەر نووسىنى كىتە كە ھى يەك قەلەم نەپت، خودى ئەو قەلەم و پىتە كانزايى پانەش بە ئەندازەى ژمارەى خۇيان پىويستيان بە چەند قەلەم و قالب و پىتە ناپت تاكو دروستيان بكن؟! چونكە ئاشكرايە ھەموويان دروست كراون و پىويستيان بە بەدپھنەر و دروستكەرىك ھەبە تاكو بەدىيان بھىت و دروستيان بكات!

ئىتر بەم چەشنە ھەتا درىزەى پى بدەيت و لى بكوپتەو و پتر لى قوول پىتەو، پىويست بە قالبى زياتر دەكات و ئەنجامدانى كارە كە پتر درىزە دەكىشيت و، زنجىرە لە دواى زنجىرەى ترى لى دەپتەو!

دەسا تۇيش، لە روانگەى ئەم غوونەپەو، لە رادەى لاوازى و ھەلەبى و نەخوشى ئەم بىروپايە تى بگە كە بە ئەندازەى خانە كانى جەستە خورافەت و مەحالى تىدا جەم بوو! دەسا ئەى ئەو كەسە سەر سەختەى كە ژىرىى خۇى لە كار خستوو!

بۇ لاى ژىرىى خۇت بگەرپەرەو، واز لەم گومرايى يە ئاپرووبەرە بھىتە و، دەستى لى ھەلبگرە!

رېگای سى ھەم

وشەى سى ھەمىش كە سەبارەت بە ھەموو شتىك لەم بوونەوەرەدا دەلىت: (سروسىت داخوازى بوو). واتە لەسەر داخوازى سروسىت ھاتوو تەدى. ئەم پىرپارەش چەندەھا مەحالى زۆر و زەبەندەى تىدايە. بەلام تەنھا سىيانىان بۇ غوونە باس دەكەين:

❀ مەحالى يە كەم:

ئە گەر پىت و ئەو رىكويىكى و بەدپھىنەنەى كە لەناو بوونەوەرەان بە تايەتەى زىندەوەرەاندا بە ئاشكرا دەپىرئ و، نىشانەى دانايى و بەسپەرەتيان بە جوانى تىدا بەدى دەكرىت، ئە گەر ئەمانە بە كارى نووسىنى قەلەمى قەدەر و توانستى رەھا و بى سنوورى

خوای گه‌وره دانه‌نرین و، بدرینه پال "سروش" ی گئیز و گهلخو و که‌ر و لال، یان "هیز" ی ئەو سروشته بی ههسته، ئەوا ده‌بی سروشت بۆ به‌دییه‌نانی ئەمانه له هه‌موو شتیکدا چه‌ندین کارگه و چاپخانه‌ی له‌ژماره‌به‌ده‌ر دروست بکات، یان له هه‌موو شتیکدا توانا و ده‌سته‌لاتیکی ئەوتۆ دابنیت که بتوانیت سه‌رجه‌می گه‌ردوون به‌دی به‌ییت و، دانایی به‌کی کارگیزی کارامه‌ش به هه‌موو شتیک به‌خشیت که هه‌موو کاروباره‌کانی گه‌ردوون به‌پێوه‌ببات!

بۆ نمونه:

دروشانه‌وه و شکانه‌وه‌ی تیشکی خۆر که به سه‌ر هه‌موو دڵۆپه‌ ئاوه ورشه‌داره‌کان و ورده‌ شووشه‌ په‌رش و بلاوه‌کانی رووی زه‌وی دا ده‌رده‌که‌ون و ده‌بریسکینه‌وه، وه‌کو چه‌ند ورده‌ خۆریکی بچووک له به‌رچاودا خۆیان ده‌نوین..

جا ئە‌گه‌ر ئەم دروشانه‌وه و بریسکانه‌وه زۆرانه به‌هی ئەو خۆره‌ راسته‌قینه و تیشکداره‌ی ئاسمان و به بریسکانه‌وه‌ی ئەو دانه‌نرین، ئەوا ده‌بی باوه‌ر به‌وه‌ بکریت که له هه‌موو دڵۆپه‌ ئاوێک و پارچه‌ شووشه‌یه‌ کدا - که جیی هیچ شتیکیان تیدا نابێته‌وه - خۆریکی راسته‌قینه و سروشتی هه‌بیت که هه‌موو سیفەت و ئە‌د‌گاره‌کانی خۆری راسته‌قینه‌ی ناو‌جهر‌گه‌ی ئاسمانی تیدا ییت. واته‌: ده‌بی باوه‌ر به‌وه‌ بکریت که به ئە‌ندازه‌ی گه‌ردیله‌کانی ئەو پارچه‌ شووشانه، خۆری راسته‌قینه‌ له‌و شووشانه‌دا بێت!

ئیمه‌ش له‌به‌ر پروناکیی ئەم نمونه‌یه‌دا ده‌لین:

ئە‌گه‌ر به‌دییه‌نانی بوونه‌وه‌ران و زینده‌وه‌ران راسته‌وخۆ نه‌دریته‌ پال دروشانه‌وه‌ی ناوه‌ جوانه‌کانی نووری ئە‌زه‌لیی زه‌وی و ئاسمانه‌کان که خوای گه‌وره‌ی به‌ده‌سته‌لاته، ده‌بی باوه‌ر به "سروش" و "هیز" یکی ئەوتۆ بکریت که له هه‌موو بوونه‌وه‌ریکدا (به‌تایبه‌تی له‌ زینده‌وه‌ر‌اندا) توانست و ویست و زانست و دانستیکی په‌هایان بێت. واته ده‌بی باوه‌ر به‌ بوونی خواجه‌تی و په‌روه‌ر‌د‌گاریتی له هه‌موو به‌شیکی بوونه‌وه‌ردا بکریت!

خۆ دیاره ئەم جۆره‌ بیر‌کردنه‌وه‌ چه‌وت و نه‌زۆ‌کانه، له هه‌موو مه‌حالی‌ک به‌تال‌ت‌ره و خورافه‌ت و ئە‌فسانه‌ی گه‌لی زیاتری تیدا کۆبووه‌ته‌وه! چونکه‌ بی‌گومان ئەو که‌سه‌ی که ئەم هه‌موو سنعه‌ت و ورده‌کاری‌یه‌ ناوازه و قه‌شه‌نگانه‌ی داهینانی خوای گه‌وره - که نه‌ بچوو‌کت‌رین شتیشدا به‌ ئاشکرا ده‌بینرین - بۆ سروشتیکی وه‌همی و بی‌بايه‌خ و بی‌هه‌ست و نه‌ست ده‌گێڕ‌په‌وه، ئەوا بیر و بۆ‌چوونی خۆی دابه‌زاندووه‌ته‌ ئاست و پله‌یه‌کی گه‌لی نزم‌تر له‌ هی ئاژه‌له‌ نه‌زان و نه‌فامه‌کان!

❁ مه‌حالی دووهم:

ئه‌گهر ئهم بوونه‌وه‌رانه‌ی که له‌وپه‌ری "پێکوپێکی" و "جوانی" دان و دارای ورده‌کاری و دانستی تموان و به‌ته‌رازووی هه‌ستیاری سه‌رنه‌که‌ر به‌دی هینراون، به‌کاری یه‌کیکی به‌توانای خاوه‌ن توانست و دانستی په‌ها‌دانه‌ترین و، له‌بری ئهو، به‌کرده‌ی "سروش" بزانین، ئه‌وا ده‌بی ئهم سروشته‌ له‌هه‌موو مشتیک "خاک" دا - که کارگه‌ و شه‌تلگای گول و به‌روبوومه‌کانه - به‌ئهندازه‌ی ژماره‌ی کارگه‌ و چاپخانه‌کانی ئه‌وروپا کارگه‌ و چاپخانه‌نامه‌ بکات، تاکو ئهو مشتیه‌ خاکه‌ بۆی به‌خسیت که به‌مه‌شه‌نه‌ بییت به‌کارگه‌ی ئهو گوله‌ جوان و به‌روبوومه‌ ناسکانه‌!

چونکه‌ ئهو مشتیه‌ خاکه‌ی که وه‌ک شه‌تلگایه‌کی بچووک وایه‌، توانا و لیهاتنیکی راسته‌قینه‌ی ئه‌وتۆی تێدایه‌ که ئه‌گهر هه‌رچی تۆوی گول و به‌روبوومه‌ جیاواز و جۆراو جۆر و په‌نگاوپه‌نگه‌کانی دنیا هه‌ن، به‌نۆره‌ و به‌جیا جیا له‌و مشتیه‌ خاکه‌دا بچین، ده‌توانیت هه‌موویان سه‌وز بکات.

جا ئه‌گهر ئهم توانا و لیهاتنه‌ بۆ توانستی به‌دییه‌رانه‌ی ئهو خاوه‌نده‌ مه‌زنه‌ نه‌گیریته‌وه‌ که توانای به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌که‌دا هه‌یه‌، ئه‌وا ده‌بی بۆ هه‌موو یه‌کیک له‌و گولانه‌ی که له‌ دنیا‌دا هه‌ن، مه‌کینه‌یه‌کی تایه‌تی و مه‌عنه‌ویی سروشتی ئهو مشتیه‌ خاکه‌دا بییت! ده‌نا هه‌ر گیز ئهو هه‌موو گول و به‌روبوومه‌ جۆراو جۆراوه‌ی ده‌یانین، په‌یدا نابن و نایه‌نه‌ جیهانی بوونه‌وه‌. چونکه‌ تۆوه‌کان - وه‌ک ئاوی مه‌نی و هیلکه‌کان - ماده‌دانه‌کانیان له‌یه‌که‌ ده‌چن، که بریتین له‌ ئۆکسجین و هایدروجین و کاربۆن و ئازۆت و، بێ هیچ شێوه‌ و شکلیکی دیاری کراو تیکه‌لی یه‌کتری بوون و هه‌موویان پێکه‌وه‌ هه‌لشیلراون.

ئنجاده‌بی ئه‌وه‌ش بزانین که هه‌ر کام له‌: (هه‌وا و گه‌رمای تیشک و ئاو) چه‌ند شتیکی ساکارن و، هه‌یچیان خاوه‌نی هه‌ست و شعور و ژیری نین و، وه‌ک لافاو به‌ ناو شتاندا دین و ده‌رۆن..

جایه‌ کگرتن و پێکهاتنی ئهو گوله‌ له‌ژماره‌به‌ده‌رانه‌ (له‌ روانگه‌ی سروشته‌وه‌) به‌و وینه‌ و شکل و شێوه‌ و چۆنییه‌ی جوان و دلگیرانه‌ و به‌و پێکوپێکی و ورده‌کاری‌یه‌ی که له‌ به‌رچاودایه‌، به‌ ئاشکرا و پێوستی و به‌داهه‌ت داخوازی ئه‌وه‌ ده‌بییت که له‌و مشتیه‌ خاکه‌دا هینده‌ کارگه‌ و چاپخانه‌ی بچووک بچووک هه‌بن که زۆر له‌ ژماره‌ی کارگه‌ و

چاپخانه کانی ئەوروپا زیاتر بن، تاكو "سروش" چینی ئەو کالای زیندوووانەى لە توانادا بێت و بەو تانویۆیەى کە لە بەرچاودایە، ئەو نەخش و نیکارە پەنگین و جوانانە برازینتەو و بیانە خشینت!!

بروانە بیر و بۆچوونە ئیلحادی یە کەى سروشت پەرستان، چەندە لە راستە شەقامى ژیریى ساغى مەرفەو دەورە! ئەمە بە باشى بزانه و، ئنجا ئاستى بیر کردنەوێ ئەو کەسانەى پێ هەلبەسەنگینە کە لافى ژیری و زانست لێ دەدەن، کە چى لە هەمان کاتدا "سروش" یش بە بەدیھینەر دەزانن! با بۆت دەرکەوێت کە چەندە لە هەموو تەرازوویە کى ژیری یەو دەورن و، بزانی ئەوانەى کە ئەفسانە و خورافەتیکى هەرگیز نەگونجای ئاوەها مەحالیان کردووە بە رێباز بۆ خۆیان، چەندە شایستەى سووکایەتى و گالته پێ کردن! ئیتر بۆ خۆت گالتهیان پێ بکە و، بەو روانینە سووکەى شایانیانە، بۆیان بروانە!

ئەگەر کەسێک پرسیار بکات و بڵێت:

بەلێ راستە، ئەگەر بەدیھینانى بوونەوهران بدریتە پال "سروش" ئەوا گەلێ گێروگرفت و مەحالى زۆرمان دینە رێ.. بەلام کاتى کە بەدیھینان بە گشتى دەدریتە پال خواوەندى تاك و تەنیا و بێ هاوێل و هاوبەش، ئایا چۆن ئەو هەموو گێروگرفتانه چارەسەر دەکړن و لەسەر رێدا نامێنن و تارادەى: ئاسانى و پێوست، "بەدیھینان" دەبێت بە کارىکى سووک و ئاسان بە لای توانستى ئەو خواوەندەو؟

وەلام:

هەر وەك لە مەحالى یە کەمدا بۆمان پروون بوووە، بریسکەنەو و درەوشانەوێ تیشكى خۆر، بەوپەرى ئاسانى و بێ هیچ گێروگرفتێك، خۆى لە هەموو ماددەىە کدا دەرخست، هەر لە بچووكترین شتى بێ گیانى وەك شووشە وردە کانەو تادە گاتە فراوانترین تەختایى وەك زەریا و ئۆقیانوسەکان. ئەو تەبەقاى خۆمان دەبینن کە: ئەم "خۆر"ە پرووناكى و کاریگەرى و شوێنەوارى خۆى - بەوپەرى ئاسانى - لەو شتەدا دەرخست، وەك بلیتى هەریە کە لەو بریسکەنەوانە خۆرىکى میسالى بن..

جا ئەگەر ئەو پەيوەندى و نېسبەتەى نێوان خۆر و ئەوانەى باسمان کردن، بېچرێت، ئەوا دەبێ باوەر بەو بکریت کە: هەریە کە لەو گەردیلانە، خۆرىکى سروشتى تێدا یە و هەریە کە لەو خۆرانەش خواوەنى بوونیکى خۆبى و دەرە کى یە! دیارە ئەمەش دەرەنجامیکى هیندە مەحالى و نەگونجاوە کە هیچ عەقلىک وەرى ناگرێت و پێى رازى نایێت.

ههروهك ئەمه لهما غوونەیه‌دا وایه، به‌دیھێنان و دروستکردنی هه‌موو شتیکیش به هه‌مان جۆره، چونکه ئە گەر راسته‌وخۆ بدریته پال خواوه‌ندی تاك و ته‌نیا و سه‌مه‌د و بی هاوبه‌ش، ئەواتا راده و پله‌ی "وجوب" به‌دیھێنان کارینکی ئاسان ده‌بیست، چونکه ئەو کاته هه‌ر بوونه‌وه‌ریك پێویستی به هه‌ر شتیك بیست، ده‌توانرێ به‌وپه‌ری ئاسانی ئەو پێداویستی‌یه‌ی به‌ده‌ست بگه‌یه‌نریت، ئەویش له‌ رینگای: "لێ دره‌وشانه‌وه" و "په‌یوه‌ندی بوون" هه‌وه.

به‌لام گەر ئەو نیه‌یه‌ت و په‌یوه‌ندی‌یه‌ بچڕینرێ و گۆی‌پایه‌لی و به‌کارهێنان و فه‌رمان پێ سپاردن له‌ گۆرێ‌دا نه‌میییت و، له‌ جیگایاندا سه‌رپێچی کردن و خۆدزینه‌وه له‌ فه‌رمانه‌کان دا‌بنریت و، هه‌موو شتیکی ناو ئەم بوونه‌وه‌ره‌ش به‌ سه‌ربه‌ستی و به‌ره‌لایی وازی لێ به‌یتریت.. یان ئەم کاره به‌ "سروشته" بسپێریت.. ئەوا به‌ سه‌دان هه‌زار گیروگرفت، که ده‌گه‌نه راده و پله‌ی نه‌گونجانه‌ (الإمتناع) سه‌ر هه‌لده‌ده‌ن و په‌یدا ده‌بن، به‌ راده‌یه‌ك که ته‌نها بۆ دروستکردنی ته‌نها یه‌ك دانه "میش" ی بچووك پێویست ده‌کات ئەو سروشته‌ کتو کوێره‌ی که له‌و میشه‌دایه، خاوه‌نی ده‌سته‌لاتینکی ئەوتۆ بیست بتوانیت هه‌موو گه‌ردوونی پێ دروست بکات و، دارای دانستیکی وه‌ها‌یش بیست که بتوانیت ئەم بوونه‌وه‌ره‌ گه‌وره‌یه‌ی پێ به‌رپوه‌ بیات! چونکه میش هه‌ر چه‌نده له‌ قه‌باره‌دا بچوو که، به‌لام گه‌لێ به‌ جوانی و ریکوینکی خولقی‌سنراوه و، زۆربه‌ی ماده‌ پێکهێنه‌ره‌کانی بوونه‌وه‌رانی تێدا جه‌م بووه، وه‌ك بلیی پێرستیکی پوخته‌ کراوی ئەو بوونه‌وه‌رانه‌ بیست. خۆ ئەمه‌ش ته‌نها یه‌ك دانه مه‌حاله‌ نی‌یه‌ هه‌تا کۆتایی پێ بیست و به‌رپته‌وه، به‌لکو هه‌زار و یه‌ك مه‌حاله‌ی تێدا یه‌ که له‌و یه‌که‌م مه‌حاله‌وه سه‌ر هه‌لده‌ده‌ن و په‌یدا ده‌بن!

به‌ کورتی و پوختی:

هه‌روه‌ك بوونی هاوتا و هاوبه‌ش له‌ "خوایه‌تی" ی خوای گه‌وره‌دا شتیکی مه‌حاله‌ و نه‌گونج‌اوه، ده‌ست وه‌ردانی‌ش له‌ "په‌روه‌ر دگاریتی" ی خوای گه‌وره‌دا و خۆ هه‌لقور تاندن له‌ کاروباری به‌دیھێنانی ئەو شتانه‌ی که ئەو به‌دییان ده‌هێنێ، به‌ هه‌مان جۆر، مه‌حاله‌ و نه‌گونج‌اوه!

سه‌باره‌ت به‌و گیروگرفتانه‌ش که له‌ مه‌حاله‌ی دووه‌مه‌دا باس کران و له‌ به‌شینی زۆری په‌یامه‌کاندا چه‌سپاندوومان، له‌وه‌دایه که وتمان:

"هه‌ر کاتێك به‌دیھێنانی هه‌موو شتیك بدریته پال خوای تاك و ته‌نیا، وه‌ك دروستکردنی ته‌نها یه‌ك دانه شت کاره‌ که ئاسان ده‌بیست، به‌لام ئە گەر بدریته پال

سروش و هۆکارە کان، ئەوا بەدیھێنانی یەك دانە شت بە ئەندازەى دروستکردنى هەموان سەخت و پر لە کێشە و گیر و گرفت دەیت.

جا لەبەر ئەوەى ئەم دەرەنجامەمان بە چەندین بەلگەى توندوتۆڵ و سەلێنەر لە چەندین پەيامدا چەسپاندوو، ئەوا لیڤەدا پوختەى یەكێك لەو بەلگانە باس دەکەین:

ئەگەر کەسێك - چ بە سەربازى و چ بە فەرمانبەرى و کارمەندى دەولەت - پەيوەندى لە گەڵ پادشایە کدا بەست و پالى بە دەستەلاتى ئەو پادشایەو دا، ئەوا دەتوانیت سەد هەزار هیندەى ئەو کارانە جێ بە جێ بکات کە بە تەنها توانستى خۆى دەتوانیت ئەنجامیان بدات. دیارە ئەمەش بەهۆى پالڤاندەوێهەو بە هیڤى ئەو پەيوەندى و نەیسبەتەى کە لە گەڵ پادشادا هەبەت.

بۆ نمونە: ئەم سەربازە، هەرچەندە یەك کەسى تاك و تەنیا، کەچی هەندى جار دەتوانیت بە ناوى پادشاهە فەرماندەى کى گەورەى سوپای دۆژمن دیل بکات، چونکە هەموو ئەو ئامێر و کەرەسە و تەقەمەنى یانەى کە بۆ ئەم چەشنە کارانە پێوستى پێیان دەیت، ئەم خۆى هەلیان ناگریت و ناچارى نى بە کە خۆى هەلیان بگریت، بەلکى گەنجینەى پادشا ئەم شتانەى بۆ دابین دەکات، ئەو کەرتانەى سوپاکەشى کە ئەم کارەیان خراوەتە ئەستۆ بۆى دەهێنن و هەلى دەگرن. هەموو ئەمانەش لە سایەى ئەو پەيوەندى و پال پێوەدان و نەیسبەت پەیدا کردنەبەتەى لە گەڵ پادشادا. ئەوەتا چەند کردارىکى وەهاى لەسەر دەست روودەدات کە وەك کردارى پادشایە کى مەزن وان و، چەند جێ دەست و ئاسەوارىکیش دەخاتە روو کە وەك هى سوپایە کى گەورە دەنوێن.. کەواتە ئەم سەربازە سەر بە پادشایە، وەك ئەو میروولەیه وایە کە بەو کارمەندى و پال پێوەدان و نەیسبەت پەیدا کردنەى، دەتوانیت کۆشكى فیرعەونىکى سەمەکار بپرووخییت و.. وەك میشوولەیه کە دەرە کەویت کە لە سایەى ئەو نەیسبەت و پەيوەندى یەو دەتوانیت نەمروودیكى سەرکەش لەناو بەریت و.. چەشنى "تۆو"ى درەختى "سەو بەر"ى لى دیت، کە هیندە بجوو کە وەك دەنکە گەنێك وایە، بەلام لە رێى ئەو پەيوەندى و نەیسبەتەو، سەر جەمى ئامێرەکانى ئەو درەختە زەبەلاحەى سەو بەر بێ دەگەیه نیت و گشت پێکەهاتەکانیشى گەشە بێ دەسینیت^(١).

(١) بەلێ، ئەگەر پەيوەندى و نەیسبەت لە نێواندا هەبوو، ئەوا ئەو تۆو فەرمان لە قەدەرى خوا وەردەگریت و شەرفى ئەنجامدانى ئەو کردارەى دەدریت.. بەلام ئەگەر ئەو پەيوەندى و نەیسبەتە بێچریت، ئەوا تەنها دروستکردنى خۆى ئەو تۆو داخوازی هیندە توانست و مەهارەت و ئامێرى جۆراوجۆرى ئەوتۆ دەیت کە

خو ئه گهر ئه و په یوه ندى و نيسېته له نيوان پادشا و ئه و سهر بازه دا بېچرېت و
 فهر مانېه ريه كه شى لى بسپړتېه وه، ئه واده بې سهر جه مى ئه و كردارانه ي كه ئه نجاميان
 ده دات هه ر تنه ا بۇ خو ي بيانگريته ئه ستوى و له سهر شان و به ده ست و بازووى خو ي
 پيوستى به كانى هه لېگريت و به كه ره سه و ئاميره كانيش سهر شانى خو ي قورس و
 ماندو و بكات! دياره ئه و كاته ش تنه ا به گوږه ي هيزى ده ست و بازووى لاوازي خو ي
 ده توانيت ئه و كردارانه راپه رپيت و، تنه ا هينده ي له تواندا ده يت كه له گه ل بر و
 ئه ندازه ي ئه و كه ره سانه ي هه لى گرتوون بگوښيت، به چه شنيك كه ئه گهر داواى
 ئه نجامدانى ئه و كردارانه ي لى بگريت كه له حالته ي به كه مدا به وپه رى ئاسانى ئه نجامى
 ده دان، ئه واده ستو سانى و بى توانايى خو ي به ئاشكرا دهر ده برېت. مه گهر (كه ئه مه ش به
 ئاشكرا شتيكى مه حاله) بتوانيت هيزى سوپايه كى ته واده ده ست و بازووى خو ي دا
 كۆبكاته وه و گشت كارگه ي كه ره سه و ئاميره كانى سوپايش تنه ا خو ي به كۆل
 هه ليان بگريت!!

خواه نى ئه و ئه ندېشه ي كه له بۇ شايى وه هم و ورپنه ي وادا مه له ده كات، كه به م
 روونكر دهنه وه راده ي وه هم و ورپنه كانى خو ي بۇ دهر ده كه وېت، له ته ريقى و شهرم و
 شوو رهيى ئه م ئه ندېشه يه دا، رووى خو ي ده شارپته وه و له بهر چاودا خو ي ون ده كات!
 له مانه ي پېشه وه ده گينه ئه و ئه نجامه ي كه:

ته سليم كردن و گپړانه وه ي هه موو كاروباريكى بوونه وهران بۇ خوا وه ندى "واجب
 الوجود" تا پله ي (پيوستى) كاريكى ئاسانه.. به لام گپړانه وه ي به ديھيئان بۇ "سروشت"
 تا راده ي (نه گوښاوى) مه حال و پر له كېشه و گپړو گرفته و، بيريكه له دهر وه ي باز نه ي
 ژپريدايه.

گه لى له پيوستى به كانى دروستكردنى دره ختى زه به لاجى سنه و بهر زياتر بن! چونكه ده بى هه موو ئه ندانه كانى
 ئه و دره خته سنه و بهر - كه به كېكه له ئاسه واره ديار و ئاشكرا كانى توانستى خوا وه ند و له ناو چيا و
 شاخه كانندان و ئه و نه دى تر جوانى يان به و چيا و شاخانه به خشيوه - له دوو توپى ئه و تۆوه دا بېن (كه له
 راستى دا ئه و يش دره ختيكى مه عه وى به و به كېكه له جى ده سته كانى قه ده رى خوا وه ند) چونكه كارگه ي ئه و
 دره خته بالا به رزه له ناو ئه و تۆوه دا به. جا ئه و دره خته مه عه وى به ي كه قه ده رى خوا له و تۆوه دا دروستى
 كردوه، له پاشاندا، به توانستى ئه و خوايه، شكل و شيوه ي دره ختيكى بهر جه سته ي سنه و بهر وه ره گريت.
 (دانهر)

❁ مه‌حالی سیهههه:

ئه‌م مه‌حاله، له هه‌ندی په‌یامدا، به دوو نمونه‌ی پروون کراوه‌ته‌وه:
نمونه‌ی یه‌که‌م:

جاریکیان مروفینکی ته‌واو نه‌زان که له‌وه‌و پيش هه‌چ لایه‌نیکي شارستانییه نه به چاو بینبوو نه به ته‌سه‌و و ریشی دا هاتبوو، له بیابانیکي تاریک و چۆلدا کۆشکیکي هینه‌ده گه‌وره و جوان ده‌بینیت که به‌وپه‌ری جوانکاری و ئارایشته‌ی رازبووه‌وه و، تازه‌ترین ئامیر و پیداو یستی شارستانییه رۆژگاری تیدا ئاماده کرابوو، له تاریکایی ئه‌و بیابانه چۆل و سامناکه‌دا تریفه‌ی گلۆپه‌کانی و ورشه‌ی تیشکه‌کانی ئه‌و ناوه‌یان پرووناک کردبووه‌وه.

ئه‌م مروفه نه‌شاره‌زایه رۆشته‌ی ناو کۆشکه‌که و، هه‌تا توانیی به‌ناوی دا‌گه‌را و، به وردی سه‌رنجی هه‌موو نهۆم و به‌شه‌کانی دا. له ئه‌نجامدا کارامه‌یی و ناوازه‌یی بنیاتنایی کۆشکه‌که و نه‌خشونیگاری دیواره‌کان و وردیی جوانکاری یه‌کانی، گرفتاری سه‌رسامی و جه‌په‌سانیان کرد! ئنجا نه‌زانی و گیلی و ساویلکه‌یی له‌را ده‌به‌ده‌ریشی وایان برده‌وه‌هم و ئه‌ندیشه‌یه‌وه که ئه‌و کۆشکه - له‌خۆی دا - خاوه‌نی ژیان بیت و، توانای بنیاتنایی خۆی و سه‌رجه‌م ژوور و هۆله‌کانی بیت و، هه‌ر خۆشی وینه‌ی نه‌خشونیگاره‌هه‌نگین و سه‌رنج راکیشه‌کانی کیشابن! ئه‌م گومانه‌ش ته‌نها ئه‌نجامی ئه‌وه‌بوو که ته‌سه‌ووری نه‌ده‌کرد له‌ده‌ره‌وه‌ی کۆشک و له‌و بیابانه‌چۆله‌دا که سیك بیت بنیاتنایی ئه‌و کۆشکه‌ ناوازه‌یه‌ی له‌توانادا بیت!

له‌به‌ر ئه‌وه و بۆ مه‌به‌ستی دۆزینه‌وه‌ی "بنیاته‌ر"ی ئه‌م کۆشکه‌ ناوازه‌یه، ده‌ستی به‌گه‌ران و پشکین کرد له‌نیوان شتانی ناو کۆشکه‌که‌دا و، به‌وردی چاوی به‌ناویاندا ده‌گه‌را تا کوشتیک بدۆزیته‌وه‌دروستکردن و رازاندنه‌وه‌ی کۆشک و دا‌بینکردن و دانانی که‌ره‌سه‌کانی ناوی له‌توانادا بیت. به‌لام هه‌رچه‌نده‌ مروفینکی دنیا نه‌دیو بوو، که‌چی هه‌ر شتیکي ده‌بینی عه‌ق‌لی په‌سه‌ندی نه‌ده‌کرد که به‌دییه‌نه‌ری ئه‌و کۆشکه‌هه‌نگین و ناوازه‌یه بیت.

پاش ماوه‌یه‌کی گه‌ران و پشکین، کتوپر له‌گۆشه‌یه‌کی کۆشکه‌که‌دا ده‌فته‌ریکی دۆزی‌یه‌وه که پلان و نه‌خشه‌ی بنیاتان و، پیرستی ناوه‌رۆک و، یاسا‌کانی به‌کاره‌ینان و پرۆگرامی به‌رپۆه‌بردنی شتانی ناو ئه‌و کۆشکه‌ی تیدا نووسرابوووه‌وه.

خۆ هەر چهندهش ئهو دهفتهره - له راستی دا - چهشنی ههموو ئهو شتانهی که تیای دا نوو سراون، بنیاتنان و رازاندنهوی ئهو کۆشکهی له بار دا نییه، چونکه نه دهستی ههیه کاری پێ بکات و نه چاویشی ههیه تا پێی ببینیت، که چی له گهڵ ئهو شدا، ئهم که سه نهشاره زایه ئهو دهفتهرهی په سهند کرد و پێی وابوو له چاو ههموو شتهکانی ناو کۆشکدا پتر بۆ ئهو مه بهسته دهست ده دات، چونکه سه رنجی دا نه خشه ی بینا و که ره سه و ناوه روکی کۆشکه که ی تێدایه و ئهو پلان و نه خشانهش که لهو دهفتهره دا تۆمار کراون له گهڵ پهوتی کارهکانی ناو کۆشکه که دا یه کاویه ک ده رده چن. (چونکه ئهو دهفتهره - وهک دوا یی بۆمان ده رده کهوێت - ناو نیشانی یاسا زانستی یهکانی خوا وهنده). له بهر ئهو، خۆی به ناچار زانی که بلیت:

- (تهنها ئهم دهفتهر هیه که ئهم کۆشکه ی بنیات ناوه و، ریکی خستوو و، رازاندوو یه تیه وه و، شتانی ناویشی به دی هیناوه و، بهم شیوازه ریکو پیکیی پێ به خشیون)!!

ئێتر بهم جۆره وته و ورینه بێ نرخانه، راده ی نه فامی و گهوجایه تی خۆی ده رپری. کتومت و به چهشنی ئهم نموونه یه:

گهوجیکی نه فام لهوانه ی که باوه ریان به "سروشت" ههیه و سه ریچی له مه زایه تی خوای گهوره ده کهن، کاتی دێته ناو ئهم کۆشکه گهوره یی گهردوو نه وه، که بێ گومان گهلی لهو کۆشکه ی نموونه که ی پیشوو ریکو پیکتر و جوانتره و دارای ورده کاری یه که جار ناوازه و قه شه نگتره، به راده یه کی وا که هه رگیز بواری به راورد کردن له نیوانیاندا نییه. چونکه ههموو گۆشه و لایه نیکی کۆشکی مه زنی گهردوون چه ندین موعجیزه ی بێ هاوتا و پر له دانستی به رزیان تێدایه که چهشنی تیشکی خۆر پر شنگ ده ده ن..

ئهم گه لخریه دێته ناو کۆشکی ئهم گهردوو نه و، پیشه کی له زهینی خۆی دا پر یار ده دات: پشت له ههموو ئاسهواره زۆرهکانی سنعتهی کردگار ههلبکات که له بهردهمیدان و، ئاسهواری ئهو کردگارن که سه رجهمی به دیهینراوان و مومکینات هه رگیز به پله ی ئهو ناگه ن و، به سه ر ههموویاندا به رز و بلنده. ئهم مرۆقه، دیت و له ناو ئهم بوونه وه ر و به دیهینراوانه دا به دوا ی هزی به دیهینره یاندا ده گه رپت و ده ست به وردبوونه وه و پشکین ده کات و، له ئه نجامی گه رانه که ی دا په ی به کۆمه لێ یاسا

خوایی‌یه‌کان و پیرستی سنه‌تی کردگار ده‌بات که به‌هله - هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌ش - ناوی "سروش‌تی" لئی نراوه. ئەو سروشته‌ی که وه‌ک لاپه‌رپه‌یه‌کی ده‌فته‌ری "ئال و گۆری" یاساکانی کاروباری توانستی خوای گه‌وره‌ وایه‌ و، له‌ بریی ئەو تابلۆیه‌ی قه‌ده‌ری خوایه‌ که شتانی تیدا ده‌نووسرین و پاشان ده‌کوژینرینه‌وه، واته‌ له‌ بازنه‌ی "به‌دیهنراوه‌کان" دا ئەوه‌ی بیه‌وێت ده‌ینووسیت و تیای دا ده‌یه‌یلێته‌وه، ئەوه‌ش بیه‌وێت لای بیات، لایده‌بات و ده‌یکوژینته‌وه..

جا ئەم گه‌وج و گه‌لۆبه‌ش که له‌ نیوان به‌دیهنراوانی به‌رچاوی دا به‌ دوا‌ی به‌دیهنراواندا ده‌گه‌رێت، ده‌لێت:

(ماده‌م ده‌بی هۆکارێک بیئت ئەم شتانه‌ی به‌دی هیناییت و، هیچ شتیکیش وه‌ک ئەم ده‌فته‌ره‌ له‌ ئارادا نی‌یه‌ که به‌و راده‌یه‌ په‌یوه‌ندی به‌ شتانی ناو کۆشکی گه‌ردوونه‌وه‌ بیئت.. ماده‌م له‌ لایه‌کی تریشه‌وه‌ باوه‌رم به‌ خوای به‌دیهنراوانی، ئەوا ده‌بی هه‌ر ئەم ده‌فته‌ره‌ بیئت که ئەو شتانه‌ی به‌دی هیناییت)!!

به‌لێ، وا بریاری دا. هه‌رچهنده‌ش "ژیری" به‌ ته‌واوه‌تی و به‌پێی مه‌نتیق و پتوهره‌کانی خۆی، ده‌ست به‌ رووی ئەو گریمانه‌وه‌ ده‌نێت که ئەم ده‌فته‌ره‌ که‌ر و کوێر و کۆله‌واره‌، ئەو کرداران‌ه‌ی ئەنجام دا‌ییت که تابه‌تکاری په‌روه‌ردگاریتی‌یه‌کی ره‌هان، که ئەویش داخوازی ده‌سته‌لاتیکی ره‌ها و فراوانه‌.

ئیمه‌ش پێی ده‌لێن:

ئە‌ی تینه‌گه‌یشتووی سه‌رسوورماو!

ئە‌ی ئەو گه‌وج‌ه‌ی که له‌ "هه‌به‌نه‌قه" ^(۱) گه‌وج‌تری!

سه‌ر له‌ناو زه‌لکاوی سروشت ده‌ر به‌ینه‌ و سه‌یری ده‌ورو به‌ری خۆت بکه‌..

ئهو ته‌ها هه‌موو بوونه‌وه‌ر و به‌دیهنراوان، هه‌ر له‌ گه‌ردیله‌ کانه‌وه‌ تا ده‌گاته‌ گه‌له‌ستیره‌کان، هه‌موویان به‌ چه‌ندین زمانی جو‌راو جو‌ر شایه‌تی له‌سه‌ر به‌دیهنراوانی گه‌وره‌ی به‌ده‌سته‌لات ده‌ده‌ن و به‌لگه‌ی تاك و ته‌نیاپی ئەون. سه‌رت هه‌لپه‌ره‌ و خواوه‌ندی به‌دیهنراوانی میه‌ره‌بان بینه‌.

(۱) نازناوی (به‌زیدی کۆری سه‌روانی قه‌یسی)‌یه‌، که له‌ زمانی عه‌ره‌بی دا به‌ نمونه‌ی گه‌وجی و گیلی ده‌یه‌ننه‌وه‌. (وه‌ر گێڕ)

چونکه ههریهك لهو بوونه وهرانه، به زمانی تاییه تی و بهلگه ی تاییه تی خو یان، شایه تی له سهر ئهو خوایه ده ده ن.

سهیر بکه؛ با دره و شانوه ی ئهو خوایه له جیهاندا ببینیت که ئهم کۆشکه ی بنیات ناوه و، ئنجا پرۆگرام و پلان و یاسا کانی ئهو کۆشکه شی لهو دهفته رها نوو سیوه ته وه. ئهمه بینه و، خۆت له تاوان و لیته و قورای ئهم ورپنه و وته بئ نرخانه رزگار بکه! نمورنه ی دووهم:

جاریکیان مرقیکی نهشاره زای جیهانی شارستانی و نهزان و دنیا نه دیو، دهرواته ناو سوپایه کی سامناکه وه و، له بهردهم ئهو مهشق و راهینانه گشتی به ی که سهر بازه کانی سوپا پیکه وه ده بانکرد، دهحه په سیټ که ده ببینیت ئهو په ری ریکی و خشتی و گو ی راهیه لی پیشان ده ده ن. پاشان سهرنج لهو هوجوو له ریکخراوه یان ده دات که ده ببینیت سهرجه می سوپا، چ تیپ و چ لیوا و چ هیژ، تیکرا به بزوو تنه وه ی یهك دانه کس ده بزوو نه وه و، به بئ دهنگ بوونیشی بئ دهنگ ده بن و، ههر کاتیش ئهم یهك که سه فەرمانی تهقه کردنی بۆ ده ر کردن ئهوا هه موویان یه کسهر ده ست به تهقه و ده سترپژ ده که ن..

به ئی، ئهم مرقفه سهرنجی له هه موو ئهمانه دا. به لام تینه گه یشتن و که وه نی یه که ی وایان لئ کرد که هیچ شتیک له باره ی فەرمانه کانی پیشه وایه تی سوپا تینه گات و په یی پئ نه بات، له وانه ی که له یاسا کانی ده ولت و پادشادا دیاری کراون. له بهر ئهم تینه گه یشتنه ی ئینکاری سهر کردایه تی سهر کرده ی مه زنی کرد و، به ئه ندیشه ی خۆی پئ و ابو ئهم سهر بازانه به هۆی چهنده پتیکي ماددی به یه که وه به ستر او نه ته وه! پاشان بیر ی لهو په ته ئه ندیشه یی یه ده کرده وه که ئایا ده بی چهنده سهیر و سهر سوور هینهر بیت؟ به لام له راستی دا خۆی گرفتاری سهر سامی و سهر سوورمانی زیاتر کرد و بهو حاله وه سهر باز گه ی به جئ هیشت و که وته ری!

ههر ئهم مرقفه، له رۆژی جومعه دا رنی ده که وپته مز گه وتی گه وری "ئها سوفا". ده ببینیت کۆمه لی موسلمانان له هه ستان و دانیشتن و رکووع و سوژده ی نوێژدا گو ی راهیه لی دهنگی یه کیکیان! جا له بهر ئه وه ی ئهم مرقفه له واتا و ناوه رۆکی "شهریعه ته کانی خوا وه ند" - که یاسا مه عنه وی و ئاسمانی یه کانه - تئ نه ده گه یشت و، ههستی بهو ده ستوور و یاسا مه عنه وی یانه نه ده کرد که له فەرمانه کانی خوا وه نی شهریه تدان، ئهوا لای و ابو که ئهو جه ماعه ته، به چهنده پتیکي ماددی به یه که وه به ستر او نه ته وه! گوایه ئهو په ته سهیرانه کۆمه لی مز گه وتی په یه وهستی یه کتری کردو وه و،

هموو جموجوول و وه ستانیکیشیان له رپنی ئەو پەتانهوهیه! بەم جوۆره، روشت و کەوتەرپی، ئەم چەشنه بیر کردنهوه بێ نرخ و نهزۆکانهشی له گەل خۆی دا هەلگرت، کە هێنده بێ بایه خە تەنانت ئەو جروجانهوه ره درندانەش کە له شیوه و شکلی مروقدان، گالتهی بێ دە کەن و به مایه‌ی شهرمه‌زاری ده‌زان!

جاله روانگهی ئەم دوو نمونەیه‌وه ده‌لێن:

مولحیدیک له‌وانه‌ی کە چەمکی سەر سەخت و تەواو نه‌زانانه‌ی "سروشت" یان له‌ گەل خۆیاندا هەلگرتووه، کاتێ دیتە ناو ئەم جیهانه‌ی کە سەرباز گه‌یه‌کی به‌سام و شکۆ و جوانی سوپای پادشای مه‌زنه‌ و، مزگه‌وتیکێ گه‌وره‌ و رێک و قەشه‌نگی ئەوتویه کە تەقدیسی پەرستراوی ئەزه‌لیی تیدا ده‌کریت.. کاتێ دیت و پە‌ی به‌و "یاسا مه‌عنه‌وی یانه" ده‌بات کە ئاسه‌واره‌ کانیا له‌ پە‌یوه‌ست کردنی رپساکانی ئەم گه‌ردوونه‌ ناوازه‌یه‌دا ده‌بیرن و، له‌ سەرچاوه‌ی "دانست" ی ر‌ه‌ها و بێ سنووری به‌دییه‌نەری مه‌زنه‌وه‌ هەلقولاون.. ئەم مروقه‌، سەرجه‌می ئەو یاسایانه‌ به‌ چەند یاسایه‌کی ماددی داده‌نیت و، وه‌ک چەند مادده‌یه‌کی ره‌ق و ته‌ق ده‌یانینیت و له‌و روانگه‌یه‌شه‌وه‌ مامه‌له‌یان له‌ گە‌لدا ده‌کات.

هه‌روه‌ها به‌ ئەندیشه‌ی خۆی پێی وایه‌ کە فەرمانه‌کانی یاساکانی پ‌ه‌روه‌ردگاریتی زāl و ده‌سته‌لاتدار و گشتیی خواوه‌ند، کە چەند یاسایه‌کی گوێره‌یی و ئیعتیارین و.. ده‌ستوره‌کانی شه‌ریعه‌تی گه‌ردوونی خواوه‌ندی پ‌ه‌رستراوی ئەزه‌لش، کە چەند ده‌ستووریکێ مه‌عنه‌وین و ته‌نها له‌ زانستی خوادا هەن و بوونیا هه‌یه، ئەم مروقه‌، پێی و ده‌بێ کە هه‌ر کام له‌و یاسا و ده‌ستوورانه‌ بوونی ده‌ره‌کی یان هه‌یه‌ و چەند یاسایه‌کی ماددین. ئیتر دیت و ئەو یاسایانه‌ی کە له‌ "زانست" ی خوا و "گوفتار" ی پ‌ه‌روه‌ردگاره‌وه‌ ده‌رچوون و ته‌نها "بوونی زانستی" یان هه‌یه‌ (واته: ته‌نها له‌ زانستی خوادا هەن) ئەم دیت و له‌ بریی توانستی خوا دایانده‌نیت و کاروباری به‌دییه‌نان و دروستکردنیا پێ ده‌به‌خشیت و، پاشان ناوی "سروشت" یان به‌سه‌ردا ده‌بریت. ئنجا ئەو "هیز" ه‌ش کە له‌ناو ئەو یاسایانه‌دا به‌ بریتی به‌ له‌ دره‌وشانه‌وه‌یه‌کی "توانست" ی پ‌ه‌روه‌ردگار، ئەم مروقه‌ مولحیده به‌ "هیزیکێ به‌ توانای کاریگه‌ر" ی داده‌نیت و وه‌ک "خواه‌ن توانستیکێ سەر به‌خۆ" بۆی ده‌روانیت!

جا ئایا که‌وه‌دنی و نه‌فامیی له‌مه‌ زیاتر هه‌یه‌؟ ئایا نه‌فامی و گه‌وجیی ئەم که‌سه‌ به‌ چەندین جاریش له‌ هی ناو نمونە که‌ زیاتر نی‌یه‌؟

به کورتی و پوختی:

ئەو شتە وەهەمی یەکی کە سروشت پەرستان ناوی "سروشت" ی لێ دەنێن و دارای هیچ حەقیقەتێکی نەبێت، ئەگەر بێت و وا دا بنرێت بوونی راستەقینە ی دەرە کیشی بێت، ئەوا:

تەنھا سەنەتێکە، نەك سەنەتکار.. نەخشونێگارێکە، نەك نێگار کیش.. چەند فەرمانێکە، نەك فەرماندەر.. یاسا و شەریعەتێکی بەدیھاتوو، نەك یاسادانەر.. پەردە یەکی پروو کەشی بەدیھێنراوە کە بەسەر پرووی عیززەتی بەدیھێنەرێتی خوا ی گەورەدا دادراوە تەو، نەك بەدیھێنەر.. بەدیھێنراویکی کار تێکراوە، نەك بەدیھێنەر و کردگار.. کۆمەلە یاسایە کە، نەك توانست و خاوەن توانست.. ئامیڕێکی پێوانە یە بۆ ئەو ی شتانی پێ بپۆرێت، نەك سەرچاوە ی شتان.

پوختە ی ئەم قسانە: (کە لە پروو نکر دەرە ی مەحالە کانی ئەم سێ رینگایەدا باس کران) ئەو یە کە:

مادەم بوونە وەر ان - لە راستی دا - هەن.. مادەم عەقڵیش لە بۆچوونی دا بۆ دۆزینە وە ی بەدیھێنەر ی ئەم بوونە وەر ان، لە چوار رینگا زیاتری لە بەردەمدا نی یە - وەك لە پێشەکی دا باس کرا - ئنجا بە تەواوی و یە کجاریش نە گونجاوی و بەتالی سیان لەو چوار رینگایەمان بۆ چەسپا، بەهۆی پروو نکر دەرە ی سێ دانە مەحالی پروو و ئاشکرا بۆ هەر کام لەو سێ رینگایە..

ئەوا بە "پروونی" و "بەداهەت" و "پۆیست" رینگای چوارەم دەچەسپێت، کە رینگای: "بوونی بەدیھێنەر یکی تاکێ تەنیا" یە. چەسپاندنی ئەو رێ یەش لە دنیایێ یەکی ئەوتوو، سەرچاوە ی گرتوو، کە هیچ گومان و دوو دلی یەکی ئاویتە ناییت و رینگایە کە ئەم ئایە تە پیرۆزە پرووناکی دە کاتەو، کە دە فەر موی:

﴿إِلَهِ اللَّهِ شَكُّ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ؟﴾

ئەم ئایە تە، بە پروونی و بەداهەت، بەلگە یە لەسەر بوون و خوا یە تی خواوەندی "واجب الوجود" و، لەسەر ئەو شت کە خوا یە تی ئەم خوا یە سەبارەت بە هەموو شتێکە و، هەموو شتان لە دەستی توانستی ئەو بەدیھێنەرە بەیدا بوون و، جلەوی گشت کاروباریکی ئاسمانە کان و زەویش هەر لە ژێر دەستی توانای ئەودان.

دەسا ئەى مرۆڤى ھۆپەرست!

ئەى ئەو كەسەى كە تارادەى پەرستىن شەيدای "سروشت" بوو! مادەم "سروشت" ى ھەر شتێك وەك خودى ئەو شتە بەدیھینراو و دروست كراو، چونكە بە تازەیی و بە جۆریكى پەرلە وردە كارى یەو و پێكدیست و، مادەم ھۆكارە ئاشكرا كەشى، وەك ھەر ھۆكارىكى تر، ئەویش دروستكراو و بەدیھینراو.. ئنجا مادەم بوونى ھەر شتێك پێویستى بە چەند ھۆكار و پێداویستى و ئامیڤىكى گەلى زۆر ھەيە، ئەوا دەبێ:

یەكێكى خاوەن توانستى پەرھا بیست كە ئەو سروشت و ھۆكارە بەدى بەھنیت و دروستیان بكات و، دەبێ ئەو خاوەن توانستە پەرھایەش لە توانستى خۆى دا ھىندە بى باك و دەولەمەند بیست كە پێویستى بە ھىچ شتێك نەبێت و، ھەرگیز ھۆكارە بى دەستەلات و دەستەوسان و كۆلەوارە كان لە كاروبارى پەرورەدگارێتى خۆى و بەدیھینانى دا بۆ شتان، بەشدار نەكات.

خۆ جگە لە خواى گەورە ھىچ كەسێكى تر نى یە كە بەم چەشنە خواوەنى توانستىكى ئاوا دەولەمەند و گەورە و بەرز بێت.

ھەر ئەو خواوەندەيە كە چ ھۆكارە كان (الأسباب) و چ بەھۆ كراوە كان (المُسَبِّبات) راستەوخۆ بەدى دەھنیت و ھۆكارى یەكى ئاشكرا و پۆلەتەیان لە نۆواندا ساز دەكات و، بە رێكخستنى پەيوەندى نۆوانیان پابەندى یەكتریان دەكات و، "سروشت" و "ھۆكارە كان" یش دەكات بە چەند پەردەيەك لە بەردەم توانست و مەزنايەتى خۆى دا. ئنجا بۆ ئەو ھەش كە عیززەت و گەورەيى یەكەى خۆى تەقدیس بكات و بە پاكى راییگرت، ئەوا ھۆكارە كانى كردوو بە سەرچاوەى ئەو چەشنە كاروبارانەى كە بە چاوى پۆلەتەينى بە ناتەواوى و ستەم دەردەكەون لە شتاندا، تاكو ھىچ ناتەواوى كەموكوورپى یەك رۆو نەكاتە ئەو عیززەتەى كە بۆ پەرورەدگارێتى خۆى بپارى داو.

ئىستاش داوات لى دەكەین كە ژیریى خۆت بكەیت بە سەرپشك و وەلامى ئەم پرسیارە بەدەیتەو:

كام لەم دوانە تیگەپشتیان بە لای زەینەو و ئاسانزە و لە ژیری یەو نزیكترە؟

ئایا سەعاتچی یەك بۆ خۆی ئامیر و كەرەسەكانی سەعات دروست بكات و، بە گوێرەى رێنكخستن و رێسا و پێكەوه گونجانیان سازیان بدات و بیاخاتە كار.. یان لەو ئامیرانەدا مەكینەیه كى ئاناسایی دابنیت و ئەم دروستكردنە بە دەستە رەق و تەق و بى گىانەكانى مەكینە كەى ناو ئەو ئامیرانە بسپیریت؟

پىم بلێ: ئایا ئەم بیروراپەشتىكى نە گونجاوى مەحالى و گوفتارىكى پڕوپوچ و بەدەر لە بازەنى ژیری نى یە؟

یان كام لەم دوانە دەچیتە عەقلەوه؟

نووسەریك پىداویستى یەكانى نووسین (لە مەرەكەب و كاغەز و قەلەم) ئامادە بكات و خۆى بۆ خۆى كىتیبك بنووسیت.. یان ئەو نووسەرە لەناو كاغەز و قەلەم و مەرەكەبە كەدا چاپخانەیه كى تاییەتى بۆ ئەو كىتیبە دروست بكات - كە دیارە ئەم چاپخانەیهش گەلى لە كىتیبە كە ئالۆزترە - پاشان نووسینی كىتیبە كە بدات بەسەر چاپخانە كەدا و خۆى هیچ دەستىك نەخاتە ناو كارەكە و بە چاپخانە كە بلێت: "فەرموو تۆ كىتیبە كە دابنێ و بینوسە!"

كام لەم دوانە دەچیتە عەقلەوه؟

ئایا سپاردنى دانانى كىتیبە كە بەو چاپخانەیه سەر تاپا گىروگرفت و كاریكى تەواو دژوار دەرناچیت؟ ئایا سەد هیندەى نووسینی نووسەرە كە كیشەى زیاترى نایەتە رى؟ ئایا هیچ مەرفىكى ژیر و هوشمەند و خاوەن هەست و شعورى تەواو ئەم كارە پەسەند دەكات؟ یان بە رەواى دەزانیت؟

خۆ ئەگەر بلێت:

بەلێ راستە، دروستكردنى چاپخانە كە بۆ چاپكردنى ئەو كىتیبە لە دانانى كىتیبە كە قورستر و ئالۆزترە، بەلام مەكینەى چاپ گەلى ئاسانتر نووسینی كىتیبە كە دەخاتە ئەستۆى و راپدەپەرینیت، چونكە دەتوانیت چەندەها نوسخەى زۆر و زەبەندەى لى دەربكات..

ئەوا لەوەلامدا دەلێن:

خواوەندى وینە بەخش و نىگار كیشى ئەزەلى، بە توانستى رەهاى خۆى و بۆ مەبەستى نوێ كردنەوى درەوشانەوى ناوێ جوانە رەهاكانى خۆى لە هەموو كاتێكدا و پىشاندانیان بە چەند شیوەیه كى جىاجىا و جۆراو جۆر، هەردەم خودى بەدیھێتارەكان و

سەر جەم ئەدگار و تاییبەتکاری یەکانیشیان بە چەند شەکل و شیوێهێکی جیا جیا دروست دەکات، بە چەشنێک کە هیچ بەدیھێنراویک - کە نووسراویکی خواوەندی ھەمەد و پەرەدگارە - بە تەواوی لە ھیچ بەدیھێنراویکی تر ناچێت.

بەلێ، بۆ ئەوێ ھەموو بەدیھاتوویەك گشت و اتا و ناوەرۆکە جیا جیاکان و سەر جەم ئامانج و مەبەستە جۆراو جۆرەکانی خۆی رابگەیەنێت، دەبێ روخسار و شەکلێکی ئەوتۆی بێت کە لەوانی تر جیای بکاتەو.

بە وردی سەیری سەرو سیمای مەرۆف بکە؛ دەبینێت چەند نیشانەکی جودا کەرەو لەو دەموچاوەدا کۆبوونەتەو کە خواوەنەکی لە ھەموو مەرۆف و لە گشت دەموچاویکی تر، ھەر لە سەردەمی ھەزرەتی ئادەمەو - دروودی خۆی لە سەر بێت - تا ئیستا و تا دنیاش دنیایە، جیا دەکاتەو، ھەر چەندەش لە ئەندامەکانیان و لە مەرۆقی و ماھییەتیاندا ھەموویان لە یە کتر دەچن. ئەمەش راستی یەکی ھێندە ئاشکرایە کەس گومانێ تێدا نییە.

کەواتە سەرو سیمای تاییبەت بە ھەر دەموچاویک، کتییکی سەربەخۆی ئەو دەموچاویە!

جا بۆ ئەوێ ئەم کتییە تاییبەت و سەربەخۆیە بە رێکوپێکی و وردەکاری دەر بھێنرێت، دەبێ کۆمەلە پیتیکی بە قەوارە و شیوێ گونجای تاییبەت بە خۆی بێت و، ئنجا بە رێکخستنیکی تاییبەتی و لە شوینی دیاری کراوی خۆیاندا رێک بخوێن، تا کو بە نووسین و دانانیکی تاییبەتی و جیاواز لەوانی تر بنوسرێت و دابنرێت. تەنانەت دەبێ ماددە تاییبەتی یەکانی خۆی بھێنن و لەو جیگا دەستیان کراوانە دا نیشتەجێ بکړن و، پاشان لە گەڵ کەرەسە و پێداویستی یەکانی "بوون" و "دەرھێنان" ی ئەو کتییە (ئەو دەموچاوە) دا رێک بخوێن. دیارە ھەموو ئەمانەش پێویستیان بە کارگەییەکی سەربەخۆی تاییبەتی ھەیە.

واتە: ھەموو شتی و ھەموو دەموچاویک پێویستی بە چاپخانەییەکی تاییبەتی ھەیە!!
پاشان ئەگەر بێت و "گرمانی مەحەل" یش بکەین و وا دابنێین کە "سروشت" وەك چاپخانەییەك واییت، ئایا ئەم چاپخانەییەش بۆ خۆی پێویستی بە رێکخستن و ریز کردنیکی تاییبەتی و دیاری کراونی یە؟ ئایا خودی چاپخانە کە - چ جایی ریز کردنی پیتەکانی - پێویستی بە رێکخستن ناییت؟!

خۆ ئەو ماددانهی که له جهستهی هەر زیندهوهریکدا هەن، بە بێ هیچ گومانیک، له مادهه کانی چاپخانه و ریز کردن و ریکخستیان گەلێ ئالۆزترن. چونکه کۆکردنهوه و دههینانیان له ههموو سووچ و گوشه و قوژبنیکی جیهانهوه و، بهدیهینانیان به حساب تهرازوویهکی وردی تایهتی و، ریکخستیان به پینی داخوازی و رپسایهکی دیاری کراو، پاشان سپاردنیان به چاپخانه که.. گشت ئەم کارانه، پێش ههموو شتیک پێویستیان به بهدیهینهری چاپخانه که دهییت که ئەنجامیان بدات و، هەر گیز هیجیان به بێ ویستی ئەو نایه نه دی، که ئەویش بریتی یه له "ویست" و "توانست" ی بهدیهینهرانهی خواوه نه دی بهدیهینهری به توانا.

که واته گریمانی ئەوهی که "سروشته" وهک چاپخانهیهک وایست، شیمانهیهکی پرپووچه و، له راستی دا گهو جایهتی و ئەفسانهیهکی ئاشکرا و پروونه! بهم چهشنه و، له روانگهی ئەم دوو غوونهیهی "سهعات و کتیبه که" وه، بۆمان ده رده که ویت که: چ (هۆکاره کان) و چ (به هۆکاره کان) ههموویان خواوه نه دی "بهدیهینهری شکۆمه ند" - که توانای به سهر ههموو شتیکدا هیه - به دیی هیناون و، هەر ته نه ا ئەو خواوه نه ده شه که به "دانایی" خۆی په یه وستی یه کتریی کردوون و، هەر ته نه ا ئەویش که به "ویست" ی خۆی سروشتی شته کانیشی ده ستیشان کردووه و کردوونی به چه ند ئاوینه یهک بۆ تیشکدانه وه و تیاده ر که وتنی یاسا و شه ریعه ته گه ر دوونی یه مه زنه که ی خۆی که بریتی یه له و یاسا کار گیرانه ی خواوه نه ند که تایه تن به ریکخستنی کاروباره کانی گه ر دوونه وه. هەر ئەو خواوه نه ده شه که به "ویست" ی خۆی "روخسار و سه روسیما" ی "سروشته" ی به دی هیناوه که بوونی ده ره کیی ئەم جیهانه به رچاو و بیه راوه ی له سهر به نه ده و، گشت بهدیهینراوه کانیشی له سهر ئەو سروشته داناوه و به که مالتی "دانایی" خۆی تیکه لێ یه کتریی کردوون.

ئێستاش ژیری سهر گه ر دانی خۆت له م کێشه یه دا ده که ین به سهر پشک. با به چاوی وێژدان بروانیت. تاکو بزاین کامیان وه رده گریت و به ئاسانی باوه ری پێ ده کات؟ ئایا باوه ر به م راستی یه په سه ند کراوه ی "ژیری" ده کات که له چه ندین به لگه ی به هیزی له ژماره به ده ره وه په یدا بووه و، دنیایی به مروف ده به خشیته و تارا ده ی "وجووب" به پێویستی ده زانیت..

یان لهو باوه‌ره‌دایه که "بوون"ی هر شتیك هاو‌دهم له گهل ئامیر و ئه‌ندامه له‌ژماره‌به‌ده‌ره پو‌سته‌کانی و چهند کرداریکی ئه‌وتوش که پروخسار و شه‌قلی دانایی و به‌سیره‌تیا پیره‌ دیاره، هه‌موو ئه‌مانه بدرینه پال "سروش" تا‌کو ئه‌نجامیان بدات؟! یاخود بدرینه پال ئه‌و ماده‌ ره‌ق و ته‌قه‌ بی گیان و بی هه‌ست و به‌دیه‌نراوه ساکارانه‌ی که ناوی "سروش" و "هۆکاره‌کان" یان لێ ده‌نین؟! ئایا ئه‌م بۆچوونه، که‌و جابه‌تی و خورافه‌تیکی ته‌واو مه‌حال و به‌تال و، به‌ده‌ره له بازنه‌ی گریمانی عه‌قلی نی‌یه؟!

بابای سروشت په‌رستی سه‌ر سه‌خت، له وه‌لامدا ده‌لیت:

- (ماده‌م داوای به‌کاره‌ینانی وێژدانت لێ کردم، ئه‌وا دان به‌وه‌دا ده‌نینم که ئه‌و رینگا سه‌ر لێ شپۆنه‌ی تا ئیستا گرتبوو مانه‌به‌ر، هه‌روه‌ك ده‌یان مه‌حالی تێدایه، تاییشلی زیانه‌خشه و له‌وپه‌ری ناشیرینی و بی که‌لکیشدايه. هه‌ر که‌سیك خواوه‌نی توزقالتیک هه‌ست و فام و ژیری بی، له‌و لیکۆلینه‌وه زانستی‌یانه‌ی ئیوه باستان کردن، که هه‌ر هه‌موویان پالیا به‌چهن‌دین به‌لگه‌ی توندوتۆلی چه‌سپینه‌ره‌وه داوه، تی‌ده‌گات که گێرا نه‌وه‌ی دروستکردن و به‌دیه‌نانی شتان بۆ "سروش" و "هۆکاره‌کان" به‌لای ژیری‌یه‌وه به‌یه‌که‌جاره‌کی مه‌حال و نه‌گوجاوه، ته‌نازه‌ت ژیری ساغی مرۆف به‌پو‌ستی ده‌زانی‌ت که به‌دیه‌نانی هه‌رچی شت هه‌یه راسته‌وخۆ بدرینه پال خواوه‌ندی "واجب الوجود". که‌واته سوپاس بۆ ئه‌و خوایه‌ی که رپی ئیمانی پاک و بی‌گه‌ردی پیشان دام و، به‌م ئیمانه‌ شاد و به‌خته‌وه‌ری کردم!

به‌لام ته‌نها یه‌ك گومانم له دلدا ماوه، که بریتی‌یه له‌مه‌ی خواوه‌وه:

من باوه‌رم هه‌یه که خوا‌ی گه‌وره په‌روه‌ردگار و به‌دیه‌نه‌ری هه‌موو شتیك. به‌لام ئایا چ زیانیك له‌مه‌زنی و ده‌سته‌لاتداریی ئه‌و خواوه‌نده ده‌که‌وێت ئه‌گه‌ر مه‌دح و ستایش ئاراسته‌ی چهند هۆکاریکی هه‌نده‌کی بکړیت له‌سه‌ر به‌دیه‌نانیان بۆ چهند شتیکی که‌م نرخ؟ ئایا ئه‌م کاره هه‌یج شتیك له‌ده‌سته‌لاتی به‌توانای خوا‌ی گه‌وره که‌م ده‌کاته‌وه؟ وه‌لام:

هه‌روه‌ك له هه‌ندێ پهیامدا چه‌سپاندوو مانه:

سیفه‌تی (فه‌رمانه‌وايه‌تی) به‌چه‌شنیکه هه‌ر گیز ری به‌هه‌یج که‌س و هه‌یج شتیك نادات ده‌ست بخاته‌ ناو کاروباره‌کانیه‌وه و خۆی تێدا هه‌لبقور تینیت. که ئه‌مه‌ش پێی ده‌لین: یاسای "رد المداخله". واته: "بواره‌دانی ده‌ست تیره‌ردان".

ئەو ەتا لە ناو مەزەشدا بچوو کترین کار بە دەست، یان ەەر کار مەند و فەرمانبەرێکی ئاسایی، لە چوار چۆ و سنووری فەرمانبەرێتی و فەرمانبەرە وایەتیی خۆی دا، دەرفەت بە کۆر و جگەر گۆشەیی خۆیشی نادات دەست بخاتە ناو کار و بارە کانیەو. تەنانت ەندێ لەو پادشایانەیی کە بە و ەم و گومان پێیان وابوو کۆرە کانیان دەست دەخەنە ناو کار و باریان، یە کسەر ئەو جگەر گۆشە بێ تاوانانەیی خۆیان کۆشتوو، ەەر چەندەش ئەو پادشایانە تا رادەیکە خاوەن تەقوا و پەرسش و فەرمانبەرە وای موسلمانانیش بوون!

ئەمەش رادەیی رەسەنایەتیی یاسای "رد المداخله" مان لە بواری فەرمانبەرە وایەتیی دا بۆ پروون دەکاتەو. کە یاسایە کە ەەر لە دوو کەسەو، کە لەسەر بەرپۆرە بر دنی ناو چەیکە بچوو کەو دەبێتە ەرایان، تا دەگاتە دوو پادشا کە قەرەیان لەسەر فەرمانبەرە وایەتیی ولایتیک بێت و ەریە کەیان بیهوێت خۆی تاکە فەرمانبەرە وای ولایت بێت، دەگرێتەو.

ەروەها یاسای: (رێ نەدان بە ھاوبەش) کە یاسایە کە ترە و "یە کتابوون لە دەستەلآت" دا داخواریەتی، ئەم یاسایەش لە درێژی میژووی مەزەشدا، بە کۆشتن و برین و ناکۆکی و خوێن رشتن، ەیز و دەستەلآتی خۆی سەپاندوو و سەقامگیری کردوو.

ئنجە تۆش دوای ئەوێ کە ئەم یاسایانە زانی، وەرە سەرنجی ئەم مەزە بە کە لە راستی دا بەرپۆرە بر دنی خۆیشی لە توانادا نیە و، پێویستی بە یارمەتیی خەلکی ەییە و، تەنها سبەرێکی لاوازی فەرمانبەرە وایی و کار بە دەستی نەبێ هیچی تر شک نابات، کەچی تا ئەو رادەییە دەرفەت بە کەس نادات دەست بخاتە ناو کار و بارە کانیەو و بەشداریی فەرمانبەرە وایەتیی بکات و، ەتا دەتوانێت ەوێ سەر بە خۆیی خۆی دەدات..

بەلێ، سەرنجی ئەمە بە و، ئنجە بێر لە "فەرمانبەرە وای مۆتەق" بکەرەو کە خوای فەرمانبەرە وای شکۆمەندە و لەسەر عەرشێ پەرورەد گاریتیی گەردووندا فەرمانبەرە وایە ەەر خۆی خاوەنی دەستەلآت و فرمانە و، ەەر تەنها ئەو سەر بە خۆی تاک و تەنایە و، دەستەلآتیکە رەهای وایشی ەییە کە ەەر گیز پێویستی بە هیچ شتیک نیە..

وەرە بیری کە لەمە بکەرەو و ئنجە بزانە کە دەبێ سەبارەت بەم پەرورەد گار و خواوەندە شکۆمەندەو چەندە راستی بە کە حەقی بێت کە ەەر گیز رێ بە "ھاوبەش" نەدات و، نەیه لێت هیچ کە سیک دەست بخاتە ناو کار و بارە کانی و لە فەرمانبەرە وایەتییە رەواکەیی دا بەشداریی بکات! ئایا ئەم ھاوبەش نەبوونە چەندە خواستیکە رەوا و حەقیی ئەو پەرورەد گاریتییەیی ئەو؟!

فەرموو بۆ خۆت ئەم دوو فەرمانەر وایهتی یه له گه‌ڵ یه کدا به‌راورد بکه‌:
 فەرمانەر وایه‌تی مرۆف که لاواز و که‌م و کورت و موحتاجی یارمه‌تی غه‌یری خۆیه‌تی،
 له گه‌ڵ فەرمانەر وایه‌تی ره‌ها و ده‌وله‌مه‌ند و ده‌سته‌لاتدار و زāl و هه‌مه‌لایه‌نگری خ‌وای
 گه‌وره‌ی به‌توانادا!

سه‌باره‌ت به‌ که‌رتی دوو هه‌می گو‌مانه‌ که‌شته‌وه که ده‌لیت: ئە گه‌ر هه‌ندئ شتی
 بچ‌ووک و هه‌نده کی برێک په‌رستش بۆ هۆکاره‌ کان بکه‌ن، واته‌: ئە گه‌ر هه‌ندئ
 "په‌رستش" ئاراسته‌ی هه‌ندیک له "هۆکاره‌ کان" بکړین، چ زیان و که‌موکووړی یه‌ک به‌و
 په‌رستشه زۆر و زه‌به‌ندانه‌ی گشت بوونه‌وه‌ران ده‌ گه‌یه‌نی، که هه‌ر له گه‌ردیله‌ کانه‌وه
 تا ده‌گاته‌ ئەستیره‌ و قه‌باره‌ کانی ئاسمان و گه‌له‌ستیره‌ کان، له به‌رامبه‌ر خ‌واوه‌ندی
 گه‌وره‌ و په‌رستراوی راسته‌قینه‌وه، ئەنجامیان ده‌ده‌ن؟

وه‌لام:

به‌دییه‌نهری زانای دانا ئەم گه‌ردوونه‌ی له شیوه‌ی دره‌ختیکدا به‌دی هیناوه‌ و، خ‌اوه‌ن
 هه‌ست و شعوره‌ کانیشی کردووه‌ به‌ میوه‌ و به‌روبوومی ئەو دره‌خته‌ی گه‌ردوون. ئه‌جا
 له‌به‌ر ئەوه‌ی که مرۆف سه‌رجه‌مترین به‌روبوومی ن‌یوان خ‌اوه‌ن هه‌ست و نه‌سته‌ کانه‌،
 ئەوا ر‌یزیک‌ی گه‌لی زۆری ل‌ی ناوه‌ و، شوکرانه‌ و په‌رستشی ئەم مرۆفه‌شی کردووه‌ به
 گرنگترین و به‌رزترین میوه‌ و به‌روبوومێک که ژبانی مرۆف ده‌یگریت و به‌ره‌می
 ده‌هینیت. ته‌نانه‌ت ئەم دوانه‌ (واته‌ شوکرانه‌ و په‌رستش) به‌ره‌می ژبانی مرۆف و
 ئەنجام و ئامانجی به‌دییه‌تانی ئەون.

جا ئایا به‌لای ژیری مرۆفه‌وه‌ ده‌گونجی که ئەم خ‌واوه‌نده "فەرمانه‌ره‌وا" و "ناک" و
 "ته‌نیا" یه‌ کاروباری ئەو مرۆفه‌ی که کردوویه‌تی به‌ به‌روبوومی سه‌رجه‌می بوونه‌وه‌ران،
 بداته‌ ده‌ستی غه‌یری خۆی، بۆ ئه‌وه‌ نه‌ بیداته‌ ده‌ستی هۆکاره‌ کان؟ یان به‌روبوومی ژبانی
 مرۆف (که شوکرانه‌ و په‌رستشه) به‌ که‌سانی تری جگه‌ له‌ خۆی بسپ‌ریت؟ د‌وای ئەوه‌ی
 که سه‌رانسه‌ری گه‌ردوونی بۆ ئەوه‌ به‌دی هیناوه‌ که خ‌وايه‌تی خۆی به‌وان بناسینیت و
 په‌روه‌ر د‌گاریتی خۆی له‌ به‌رچاوی ئەواندا خۆشه‌ویست و شیرین بکات؟ ئایا ده‌گونجی
 ئاکامی به‌دییه‌نان و به‌روبوومی بوونه‌وه‌ران واز ل‌ی به‌ییت و به‌ ده‌ستی "ب‌ی‌مه‌به‌ستی" یان
 بسپ‌ریت؟ نه‌خ‌یر، وانی یه‌ و، خ‌واوه‌ند گه‌لی خ‌اوین و بالایه‌ و هه‌رگیز به‌ هاوبه‌شایه‌تی
 رازی ناییت.

بریسکه کان

پاشان، ئایا ده گونجی خواوه ند رفته ساری پتچه وانه ی دانست و پهروه ردگار یتی
 په های خوی لئ بووه شته وه و، بوار بدات که هه ندئ "هۆکار" ببن به په رستراوی
 به دیهاتووانی؟ له کاتی کدا که ئەم خواوه ند ه گوره یه له ریگای کرداره کانی و به خششه
 نهرم و نیانه کانی وه خویمان یی ده ناسینی و له لاما ن خو شه ویستی ده کات؟
 ئایا چون ئەو خواوه ند ه مه زنه - دوا ی هه موو ئەمانه - بوار به دروستکراوه کانی
 خوی ده دات که خوا ی خو یان له یاد بکه ن، دوا ی ئەوه ی که ئاما نجه به رزه کانی
 به دیهتانی گه ردوونی پشان دان که بریتی یه له: پیناسینی خوا و، پاشان په رستی؟
 به وه ی که ده رفعت به غهیری خوی بدات تاله لای کاملترین و به رزترین به دیهتروانی
 ئەم خوا یه خو یان خو شه ویست بکه ن؟ نه خیر، هه رگیز شتی واروو نادات!

ئێستاش ئە ی ئەو براده ره ی که روو نکر د نه وه کانی پت شووت بیست! هه رچی ده لیت،
 فرموو بیلئ و باسی بکه.
 ئەو براده ره ش له وه لامدا ده لیت:
 - سوپاس بۆ ئەو خوا یه ی که گیر و گرفته کانی ئەم دوو گومانه ی وابه ئاسانی بۆ
 چاره سه ر کردم و، به ته وای دلتیا بووم له وه ی که جگه له زاتی خوا ی گه و ره ه یچ
 شت و که سینکی تر شایانی تا ک و ته نیایی و په رستش نی یه. به راستی دوو به لگه ی هینده
 به هیزت له سه ر ئەم راستی یه بۆ هینامه وه که هه رگیز ئینکاری نا کرین، مه گه ر له لایه ن
 که سینکه وه که ئەوه ند ه سه ر سه خت بیت نکوولی له پوژی پو شنا و خوری نا و جه رگه ی
 ئاسمان بکات!

کۆتایی

ئەو مرو فیه ی که وازی له بیروبا وه و بۆ چوونی مولخیدانه ی "سروش" هینا و، به
 بیریکی نو یه هاته ناو باز نه ی پر په وی ئیمان وه، ده لیت:
 سوپاس بۆ خوا که ه یچ کام له گومانه کانه له دلدا نه مان. به لام چه ند پر سیارنکم
 هه ن سه رم تیایاندا سوو رما وه و سه رنجم راده کیشن:

○ پرسیاری یه کهم:

زۆربه‌ی ئەو که سانه‌ی سه‌بارەت به ئەنجامدانی پەرستشە کانیانەو ته‌مه‌ل و که‌متەر خەمن و، به تایبه‌تی وازیان له نوێژ کردن هیناوه، لییان ده‌بیستین که ده‌لین: خواوه‌ندی په‌روه‌ردگاری ده‌وله‌مه‌ندی به‌ده‌سته‌لات چ پێویستی به‌کی به‌پەرستشی ئیمه‌هه‌یه؟ ئەو‌ه‌تا له‌قورئانی پیرۆزدا به‌وپه‌ری توندوتیژی هه‌ره‌شه‌مان لێ ده‌کات و به‌سزای پر له‌ئیش و ئازاری وه‌ک دۆزه‌خ ده‌مان ترسینیت. ئایا ئەو شیوازه‌رێک و ره‌وان و له‌سه‌رخۆ و ئیعباز به‌خشه‌ی که‌له‌شوینه‌کانی تری قورئاندا به‌رچاو ده‌که‌ویت، چۆن له‌گه‌ل ئەم شیوازه‌دا یه‌ک ده‌گرێته‌وه‌ که‌سه‌رتاپا هه‌ره‌شه‌ی توندوتیژه‌له‌به‌رامبه‌ر تاوانیکی بچووک و هه‌نده‌کی و که‌م‌نرخه‌وه؟

وه‌لام:

راسته‌هه‌رگیز خوای گه‌وره‌، که‌هه‌ر له‌زاتی خۆی دا ده‌وله‌مه‌ند و به‌ده‌سته‌لاته‌، نه‌ک هه‌ر ته‌نها پێویستی به‌پەرستشی تۆی مرو‌ف نی‌یه‌، ته‌نانه‌ت پێویستی به‌هیچ شتێک نی‌یه‌. به‌لکو هه‌ر ته‌نها تۆی مرو‌فی هه‌زاریت که‌پێویست به‌پەرستنی ئەوه‌! چونکه‌تۆ دوو چاری نه‌خۆشی به‌کی مه‌عنه‌وی بوویت و، پەرستشی ئەو خواوه‌نده‌ش مه‌له‌مه‌یکی سارپژکاری نه‌خۆشی به‌کانی "گیان" و ئازاره‌کانی "زات"ی مرو‌فانه‌ی تۆیه‌. ئەمه‌شمان له‌گه‌لی په‌يامدا چه‌سپاندوو و، به‌م شیوه‌یه‌ی خواره‌وه‌ نموونه‌مان له‌سه‌ر هیناوه‌ته‌وه‌:

ئه‌گه‌ر پزیشکیکی میهره‌بان به‌دلسۆزی و جه‌خته‌وه‌ داوای خواردنی ده‌رمانیکی تایبه‌تی له‌نه‌خۆشیکی خۆی بکات و، پێی بلێت: ئەم ده‌رمانه‌ شیفابه‌خشه‌ بخۆ که‌تایبه‌ته‌ به‌نه‌خۆشی به‌که‌ته‌وه‌، که‌چی نه‌خۆشه‌که‌له‌وه‌لامدا پێی بلێت: تۆ چ پێویستی به‌کت به‌م ده‌رمانه‌یه‌ و به‌گه‌رمی داوای خواردنی ده‌رمانی وام لێ ده‌که‌یت؟ تۆ کارت به‌سه‌رمه‌وه‌ چی‌یه‌؟

ئایا له‌م وه‌لامه‌وه‌ مه‌ودای گه‌وجی و راده‌ی بن‌نرخیی قسه‌ی بابای نه‌خۆشت بۆ ده‌رناکه‌وی؟

سه‌بارەت به‌قورئانی پیرۆزیه‌وه‌ که‌به‌سزای ئازاربه‌خش هه‌ره‌شه‌له‌و که‌سانه‌ ده‌کات که‌وازیان له‌پەرستش هیناوه‌، ئەوا به‌نموونه‌یه‌ک پروونی ده‌که‌ینه‌وه‌:

ئه گهر كه سێك تاوانێكى وای ئه نجام دا بێت كه مافی خهلكی تێدا پێشیل كرد بێت، ئهوا پادشای ولات له پێناوی پاراستنی زیان و مافی هاوولاتیانی و ئهوانهی له ژێر سایهی فرمانڕه وایهتیی خۆیدان، تۆلهی توندوتیژ لهو كهسه ده سێنێتهوه..

جا ههروهك ئهوا پادشایه ئهم ههڕه شهیه ده كات و ئهوا تۆلهیه ده سێنێتهوه، خواوهندی گهورهش كه پادشای ئهزهل و ئه به ده، به هه مان جوړ سزای توندوتیژی ئهوانه ده دات كه وازیان له نوێژ و په رستش هیناوه، له بهر ئه وهی بهم وازهینانه یان ده ستردیژی و ستم له بوونه وهران ده كهن و مافیان پێشیل ده كهن.

چونكه كه مالاتی ئهوا بوونه وهرانهی له ژێر حوكمداری و فرمانڕه وایهتیی ئهوا خوایه دان، له شیوهی ته سبیحات و په رستشدا ده رده كه ویت، كه بهو دیوه یان پرووی له خوای به دیهینهر و دانایه، ئهوا ته سبیحات و په رستشانه ئه نجام ده دن..

خۆ ئهوا كه سه ش كه وازی له په رستشی خوا هیناوه، نه په رستشی ئهوا بوونه وهر و به دیهینهر وانهی دیوه، نه ده شتوانی بیا بنییت، ته نانه ت ئینکاریشی ده كات. بۆیه له نرخ و به های ئهم بوونه وهرانهی (كه له پرووی په رستش و ته سبیحاته وه) هه ریه كه یان نوو سراوێكى خوایی و ئاوینه یه كی دره و شانیه وهی ناوه جوانه كانی په روه ر دگاران، كه م ده كاته وه و بایه خیان ناداتی و، له پله و پایه ی بلندی خۆیا نه وه دایان ده گریت و، جگه له بئ مه به ستی یه كی به تال له واتا و ناوه رۆك هه چی تریان تێدا نا بنییت و، كالا ی فرمان به ری و كار مه ندی یان له بهر داده مالت و، به وشك و په ق و ته ق و بئ بایه خیان داده نییت. دیاره بهم كار هه ش ئهوا مرۆقه دوور له په رستشه، گالته به بوونه وهران و ئینکاری به كه مالاتیان ده كات و ده ستردیژی ده كاته سه ر مافه كانیان و "پراستی بوون" یان له گهردووندا.

به ئی، هه ر كه سێك ده وړوانیته ئهم گهردوونه، به دوورین و ته رازووی تایبه تی خۆی و له وړانگه ی تیا ده ر كه و تنی ئاوینه تایبه تی یه كه ی خۆیه وه بۆی ده وړوانییت. چونكه خواوه ندی به دیهینهر مرۆقی له سه ر شیوه ی ته رازوویه ك به دی هیناوه كه ئهم گهردوونه ی بئ لێك بداته وه، تاكو مرۆف به هۆی ئهوا ته رازووه ی كه له خۆیدا هه ستی پئ ده كات بتوانیته هه موو كارو بارێكى ناو گهردوون هه ل به سه نگی نییت..

ئه وه تا خواوه ندی گهوره جیهانیکی تایبه تی به هه موو مرۆقیك له ناوه ندی ئهم جیهانه گهوره و گشتی یه دا به خشیوه. جیهانی تایبه تی هه ر كه سێكیش به گوێره ی رهنگدانه وه ی بیرو باوه ره تایبه تی یه كه ی دل و دهروونی خۆیه تی. ده بینین ئهوا كه سه ی

ناوَمِید و خه‌فه‌تبارِه، بوونه‌وهرانی‌ش له به‌رچاوی‌دا له گریان و خه‌فه‌تباریدان، به‌لام مرۆڤی به‌خته‌وهر و دلخۆش و شادمان، بوونه‌وهرانی به‌دلخۆش و شادمان و خه‌نده‌لیو دینه به‌رچاو!

هه‌ر به‌م چه‌شنه، ئه‌و که‌سه‌ش که به‌تێفکرین و گه‌رموگه‌ری و هه‌ست و نه‌ستی ته‌واوه‌تی و سه‌رنج و لێ‌په‌رانه‌وه په‌رسته‌شکانی خۆی جێ‌به‌جێ ده‌کات، شتیکی له په‌رسته‌ش بێ گومان و راست و چه‌سپاوه‌که‌ی گه‌ردوون بۆ ده‌رده‌که‌وێت. به‌لام ئه‌وه‌ی وازی له په‌رسته‌ش هێناوه و لێی بێ ئاگایه، یاخود ئینکاری ده‌کات، ئه‌وا وه‌م‌ه‌م‌یکی هه‌له‌ی له‌میشکی خۆی‌دا بۆ بوونه‌وهران بێ‌پار داوه، که به‌ته‌واوه‌تی پێچه‌وانه‌ی راستیی که‌مالات و حه‌قیقه‌تی ئه‌و بوونه‌وهرانه‌یه. ئه‌مه‌ش ده‌ستدریژی‌یه‌کی مه‌عه‌وه‌ی‌یه‌ بۆ سه‌ر مافی ئه‌و بوونه‌وهرانه.

مرۆڤی نوێژنه‌که‌ر له‌م سته‌مانه‌ش زیاتری لێ ده‌وه‌شێته‌وه؛ ئه‌وه‌تا سته‌م له‌"زات"ی خۆیشی ده‌کات کاتی که‌ واز له‌ نوێژکردن ده‌هێنێت، چونکه له‌ راستی‌دا خۆی خاوه‌نی "زاتی خۆی" نی‌یه‌ تا به‌ سه‌ربه‌ستی و ره‌فتاری سه‌ربه‌خۆ له‌ گه‌ل خۆی‌دا بجووتێته‌وه. به‌لکو به‌نده‌یه‌کی خاوه‌نداره له‌ خزمه‌ت خاوه‌نه‌که‌ی خۆی‌دا. خۆ دیاره ئه‌م به‌نده‌یه‌ش ئه‌رکی به‌نده‌یه‌تی به‌جێ نه‌هێناوه. له‌به‌ر ئه‌وه، خاوه‌نه‌که‌ی هه‌ره‌شه‌ی توندوتیژی ئاراسته ده‌کات، تاکو مافی به‌نده‌که‌ی خۆی له‌"ده‌روونی به‌دخواز"ی ئه‌و به‌نده‌یه‌ پسێنێته‌وه!

وێ‌پای ئه‌مانه‌ش، ئه‌و به‌نده‌یه‌ به‌ وازه‌ینانی له‌ په‌رسته‌ش (که‌ ئاکام و پوخته‌ی ئامانجی به‌دیه‌ینانی بوونه‌وهرانه) له‌ سنوور ده‌رچوونی خۆی و ده‌ستدریژی کردنی بۆ سه‌ر "دانست"ی خاوه‌نده‌ و "ویست"ی په‌روه‌ر د‌گار، راده‌گه‌یه‌نێت. که‌واته له‌سه‌ر هه‌موو ئه‌مانه، ده‌بێ ئه‌و به‌نده‌یه‌ سزای توندوتیژی بدرێت.

له‌مانه‌ی پێشه‌وه ده‌گه‌ینه ئه‌و ئه‌نجامه‌ی که‌:

ئه‌و که‌سه‌ی واز له‌ په‌رسته‌ش ده‌هێنێت، هه‌روه‌ک سته‌م له‌ خۆی ده‌کات، له‌ کاتی‌که‌دا که‌ خۆی به‌نده‌ی خاوه‌نده، له‌ هه‌مان کاتی‌که‌دا ده‌ستدریژی ده‌کاته سه‌ر مافی که‌مالاتی بوونه‌وهران و سته‌میان لێ ده‌کات.

به‌لێ، هه‌روه‌ک "کافریتی" بریتی‌یه‌ له‌: بێ‌نرخ زانیی بوونه‌وهران و گالته‌ بێ‌کردن، "وازه‌ینانی له‌ په‌رسته‌ش" بریتی‌یه‌ له‌: ئینکاری کردنی که‌مالاتی بوونه‌وهران و ده‌ستدریژی‌یه‌ بۆ سه‌ر دانایی په‌روه‌ر د‌گار. هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌شه که‌ شایسته‌ی ئه‌وه‌ ده‌بێت هه‌ره‌شه‌ی توندوتیژی لێ بکری‌ت و سزای به‌ئازاریش بدرێت.

له مهوه دهرده كه ویت كه قورئانی پیرۆز شینوازی هه ره شه و گوره شه ی بویه گرتو و ته بهر تاكو ئهم "شایسته یی" یه و ئهو "راستی یه ناوبراوه" دهر بیریت. كه واته ئهم شینوازه ره وان و ئیعباز به خشه ی قورئان، له گه ل داخوازی حال و مه قامدا، كه ناوهرۆکی راسته قینه ی ره وانبیژی یه، ته وایه کاویهك و گونجاوه.

○ پرساری دووهه م:

ئهم هاوړی یه مان كه وازی له "سروشیت" هینا و به ته وای دهستی لێ داته کاند و، ئیستا به بهخته وهری "ئیمان" شاد بووه، ده لیت:

گوئ پاپه لپی هه موو بوونه وهریکی ناو ئهم گهردوونه، له گشت کاروباره کانی و سه رجهمی ئهو ئیشانه ی ئه نجامیان ده دات، به شیویه کی ره ها و ته واته ی بۆ: "ویستی خوایی" و "توانستی په ره وهر دگاری" راستی یه کی هینده مهن و گه وهریه كه له زهینی کول و کورت بینی ئیمه دا جیی نایته وه. له کاتیکدا كه به چاوی خو مان "زۆری" یه کی له راده به دهر له به دیه ئیروان و، "ئاسانی" یه کی ره ها له دروستبوونی شتاند ده بینن. ئنجا له رپی ئهو به لگه به هیز و چه سپنه رانه ی ئیوه شه وه بۆ مان ساغ بووه وه كه ئهم ئاسانی یه له به دیه ئیناندا هه یه، هی ئه وه یه كه ئهو بوونه وهرانه تنها "یهك به دیه ئیهر" یان هه یه، بویه و ئهو ئاسانی یه یان له دروستبووندا بۆ ره خساوه. ئهمه سه ره رای ئه وه ش كه قورئانی پیرۆز له چه ندین ئایه تی دا زۆر به راشکاوی ئهم راستی یه ی بریار داوه. وهك ئهم ئایه تانه ی كه ده فهرموون:

﴿مَا خَلَقُكُمْ وَلَا بِعَنُكُمُ إِلَّا كَنَفْسٍ وَاحِدَةٍ﴾ (لقمان: ۲۸).

﴿وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ﴾ (النحل: ۷۷).

هه موو ئه مانه، واهو راستی یه ده كه ن (واته راستی ئاسانی به دیه ئینان) كه ژیری مرۆف په سه ندی بکات و وه ری بگریت. به لام ئایا چ "نه ئی" و "دانایی" یه كه له مانسانی یه دا هه یه؟!

وه لام:

ئهم "نه ئی" یه له وشه ی ده هه می "مه کتووبی بیسته م" به تایبه تی له پاشکۆکه ی دا كه شه رحی "وهو علی کُل شیء قدير" ده کات، زۆر به ریکوینکی و بی گومانی و به چه شنیکی دلنایی دهر روون بووه ته وه و به جوانی چه سپنه راوه كه:

هه رکات به دیه ئینانی سه رجهمی بوونه وهران به توانستی به دیه ئیهری تاک و ته نیا بسپیری ت، ئه واه به ئه ندازه ی به دیه ئینانی یه کیکیان کاره كه ئاسان ده ییت. به لام

ھەركات بەدیھیتان نەدریتە پال بەدیھیتەرى تاك و تەنیا و بدریت بە چەند دەستىكى زۆر، ئەوا بەدیھیتانى تاكە يەك شت بە ئەندازەى بەدیھیتانى ھەموو بوونەوهران بە لای ئەو دەستە زۆرانەو ھە گران و قورس دەیت. واتە ئەو كاتە بەدیھیتانى "تۆو" يەك بە ئەندازەى بەدیھیتانى "درەخت" يەك قورس و دژوار دەیت.

بەلام لە كاتى گێرانیەو ھى "دروستکردن" دا بۆ بەدیھیتەرى راستەقىنەى تاك و تەنیا، كارەكە ھىندە ئاسان دەیت كە بەدیھیتانى ھەموو "بوونەوهران" ھەك بەدیھیتانى يەك درەخت و، "درەخت" یش ھەك يەك دانە "تۆو" و، "بەھەشت" یش ھەك ھەرزى بەھار و، بەھار یش ھەك تاقە "گول" يەك لى دیت و بە لایەو ھە ئاسان دەیت.

وا ئىستاش لە نيوان سەدان بەلگەدا، كە لە پەيامەكانى تردا بە درىژى پرووگان كەردوونەتەو، ئاماژە بۆ يەك دوو دانە لەو بەلگانە دەكەين كە "نەيتى" ى زۆرى بوونەو ھە لەژمارە بەدەرەكانى بەرچاومان و، زۆرى تاكەكانى ئەو جۆرانە و، دروست بوونيان بەوپەرى ئاسانى و لەوپەرى وردەكارى و رىكويىكى دا، پروو دەكەنەو:

بۆ ھونە:

بەريۆەبردنى (سەد) سەرباز لە ژىر فەرمان و چاودىرى (يەك) ئەفسەر دا، سەد ئەو ھەندەى ئەو ئاسانە كە بەريۆەبردنى (يەك) سەرباز بە (سەد) ئەفسەر بسپىرىت!! ھەروەھا، ھەركات داين كەردنى پىداويستى بە سەربازى يەكەكانى سوپايەكى تەواو لە يەك كارگە و مەلەبەنددا يىت و بە يەك ياسا و يەك فەرمان بەريۆە پروات كە يەك سەركردە دەرى بكات، ئەم كارە لە پرووى زۆرى و چەندايەتى يەو، بە ئەندازەى داين كەردنى پىداويستى يەك دانە سەرباز ئاسان دەیت. بەلام داين كەردنى پىداويستى يەك دانە سەرباز، لە چەند كارگە و مەلەبەندىكى جياجيا و بە فەرمانى چەند سەركردە يەك، ھەر لە پروانگەى چەندايەتى يەو، بە ئەندازەى داين كەردنى پىداويستى سوپايەكى سەربەخۆ و تەواو، گران و قورس دەیت، چونكە ئەو كاتە داين كەردنى پىداويستى بە سەربازى يەكەكانى يەك دانە سەرباز، بە ئەندازەى پىويستى سەرجەمى سوپا، داخووزى كارگەى جۆراو جۆر دەیت!

ھەروەھا بە چاودەينىت:

ھەزاران دانە ميوە و بەروبووم كە تەنھا يەك درەخت دەيانگىرت، تەنھا لە يەك رەگ و يەك مەلەبەند و بەيى يەك ياسا، ماددە پىويستەكانى خويان وەردەگرن. ئەمەش

ئەوئەندە بە سووک و ئاسانی ئەواو دەبێت، کە دەلێی ئەو درەختە تەنھا یەک دانە بەری گرتووە. ئەمەش بەهۆی "نەهینی"ی یە کبۆن (الوحدة)ەو. یە بەلام ئەگەر بێت و ئەم "یە کبۆن"ە لابیریت و زۆری (الکثرة) لە جینگەیدا دابنریت، واتە ئەگەر هەموو یە کێک لەو میوە و بەروبوومانە ماددە پێویستەکانی خۆیان لە چەند مەلەبەندیکی جیا جیا وەر بگرن، ئەوا بەدیھێنانی یەک دانە بەر بە ئەندازەی بەدیھێنانی درەختێک گران و پڕ لە گێر و گرفت دەبێت. تەنانەت بەدیھێنانی "تۆو" – کە نمونە و پێرستی درەختیکە – بە ئەندازەی خودی درەختە کە قورس و گران دەبێت. چونکە ئەو ماددانەی کە بۆ ژبانی درەختە کە پێویستن، هەر هەمان ماددەشن کە بۆ ژبانی تۆو کە پێویستە بێن.

سەدان نمونەی تری هاوچەشنی ئەم نمونانە هەن، هەر هەموو شیان ئەو بەروون دەکەنەو: کە پەیدا بوون و دروستبوونی هەزاران بەدیھێنراو لە ڕینگای "یە کبۆن"ەو. گەلێ ئاسانترە لەوێ کە تەنھا یەک بەدیھێنراو لە ڕینگای "زۆری" و "بوونی" هاوبەش "ەو بێتە ناو جیهانی "بوون" و بەدی بھێنریت.

جا لەبەر ئەوێ ئەم راستیەمان لە چەندین پەیامی تردا بە دلنایایی بەکی گومان لێ نە کراو چەسپاندوو، ئەوا خۆینەری بەرێز ڕەوانەیی ئەو پەیامانە دەکەین. بەلام لێرەدا تەنھا یەک "نەهینی"ی گەورە باس دەکەین کە پەيوەندیی بەم ئاسانیەو هەیە و، لە ڕوانگەی "زانست" و "قەدەر"ی خوا و "توانست"ی پەرورەدگارەو دەروانیته مەسەلە کە:

هیچ گومانێک لەوئەدانێ بە کە تۆ وەک مەزقێک هەیت و، یە کێکیت لەو بوونەوێرانی کە خواوەنی "بوون"ن..

جا ئەگەر خۆت تەسلیمی خواوەندی خواوەن "توانستی ڕەها" بکەیت، ئەوا لە ماوەی چاوتروو کاندنیکدا لە هیچ و "نەبوون"ەو و بە فەرمانیکی ئەو خواوە و بە دەستی توانستی ئەو، دروست دەبێت و "بوون"ت پێ دەبەخشریت. بەلام ئەگەر خۆت تەسلیمی ئەو نەکەیت و بەدیھێنانی خۆت بە "هۆکارە ماددی یەکان" بسپێریت و خۆت تەسلیمی سروشت بکەیت، ئەوا بۆ بەدیھێنانی تۆ (کە تەنھا یەک دانە کەسیت) دەبێ هەموو ماددە پێویستەکانی دروستبوونت لە هەموو جیهان و گشت گەردووندا کۆ بکێنەو، و، لە چەندین پالێوگەدا پالێوڕێن و بە چەندین تاقیکردنەوێ جۆراو جۆردا تێپەر بێن و بە چەندین تەرازووی وردی سەرئەکەر و هەستیار بکێشێن. چونکە تۆ

بوخته‌یه کی رینکوپینک و پیرستیک بچووک و بهروبوومیکی پینگیشتووی سهرجه‌می ئەم گەردوونەیت و، هه‌گه‌یه‌یه‌ کیت که گشت مادده سهره‌کی‌یه‌کانی گەردوونت تیدا جه‌م کراون.

به‌لێ، ئەم گەران و پشکنین و کۆکردنەوه‌یه - ئەو کاته - شتیکێ پێویست ده‌ییت، چونکه‌ هۆکاره‌ ماددی‌یه‌کان جگه‌ له (کۆکردنەوه‌ و پینکه‌ینان) هیچ شتیکێ تریان له‌ توانادانی‌یه. ئەوه‌تا لای هه‌موو ژیران و خاوه‌ن هه‌ستان چه‌سپاوه‌ که‌ هۆکاره‌ ماددی‌یه‌کان ناتوانن هیچ مادده‌یه‌ک له "نه‌بوون" هه‌ دروست بکه‌ن و "بوون" ی پێ بیه‌خشن. جا له‌ به‌ر ئەوه‌ی هۆکاره‌ ماددی‌یه‌کان ناتوانن له "نه‌بوون" هه‌ هیچ شتیک به‌دی به‌یئن، ئەوا بۆ دروستکردنی جه‌سته‌ی هه‌ر زینده‌وه‌ریک (گه‌ر و دابنریت جه‌سته‌ی زینده‌وه‌ر هۆکاره‌ ماددی‌یه‌کان دروستی بکه‌ن) ده‌بێ گشت مادده‌ پێویسته‌کانی دروستبوونی له‌ هه‌موو گۆشه‌ و جیگایه‌کی جیهاندا کۆ بکریته‌وه‌!

بۆ خۆت له‌م نموونه‌یه‌وه‌ راده‌ی ئەو ئاسانی‌یه‌ بزانه‌ که‌ له‌ پێی "یه‌ کبوان" و "یه‌ کتایی" دا هه‌یه‌ و، له‌ ئەندازه‌ی گرانی و گه‌رو گرتنه‌کانی به‌دییه‌نایش تی‌بگه‌ که‌ له‌ رینگای "بوونی هاوبه‌ش" و "گومرایی" دا دینه‌ کایه‌وه‌.

دووه‌میان:

له‌ روانگه‌ی "زانستی خوایی" شه‌وه‌ ئاسانی‌یه‌کی ره‌ها له‌ به‌دییه‌نێندا هه‌یه. ئەویش به‌ درێژی به‌م جوهری خواره‌وه‌یه:

"قه‌ده‌ری خوا" جوهریکه‌ له‌ "زانستی خوا". جا ئەم قه‌ده‌ره، ئەندازه‌ی هه‌موو شتیک له‌و زانیاری‌یه‌دا دیاری ده‌کات. وه‌ک بلیی قالیکی مه‌عنه‌وی و تایبه‌تی ئەو شته‌ ییت. که‌واته‌ ئەو ئەندازه‌یه‌ی که‌ له‌ قه‌ده‌ری خوادایه، وه‌ک نموونه‌ و نه‌خشه‌ی ئەو شته‌ وایه‌ که‌ له‌ "زانست" ی خوادا دیاری کراوه‌ و له‌ پاشاندا به‌دی ده‌یئریت. جا هه‌ر کات "توانست" ی خوای گه‌وره‌ ئەو شته‌ به‌دی ده‌یئیت ئەوا به‌وپه‌ری ئاسانی له‌سهر ئەو ئەندازه‌ و نه‌خشه‌یه‌ به‌دی ده‌یئیت که‌ زووتر "قه‌ده‌ری خوا" نه‌خشه‌که‌ی بۆ کیشابوو.

جا ئەگه‌ر به‌دییه‌نێانی ئەو شته‌ له‌ نه‌بوونه‌وه‌، نه‌دریته‌ پال ئەو خوایه‌ی که‌ خاوه‌نی زانستیکێ ره‌ها و ئەزه‌لی و گه‌وره‌یه‌ و، به‌توانا و شکۆمهنده‌، ئەوا نه‌ک هه‌ر ته‌نها هه‌زاران گه‌رو گرت په‌یدا ده‌بن، به‌لکو سه‌دان مه‌حالی‌ش دینه‌ پێش! چونکه‌ ئەگه‌ر چه‌شنی حاله‌تی یه‌که‌م ئەو ئەندازه‌یه‌ی که‌ له‌ "قه‌ده‌ر" و "زانست" ی خوای گه‌وره‌دا دیاری

کراوه له کایه دا نه بێت، ئهوا ده بێ ههزاران قالمی ماددی و خاوهن "بوونی دهره کی" له جهستهی بچوو کی ئهو زنده وهره دا به کار بهیترین!

ده سا تویش له روانگهی ئهم غمو نهیه وه بۆ خۆت لهو ئاسانی یه ره هایه تی بگه که له به دیهینان و دروستکردندا هیه کاتی رپی "یه کتایی" لهم مه سه له یه دا ره چاو ده کریت. ههروه ها په ی بهو گیر و گرفتانهش بیه که له رینگای هاوبهش بریاردان و گومرایی دا ههن. پاشان ئهو حهقیقه ته راست و بهرز و بلند ههش بزانه که ئهم ئایه ته پیروژه دهری ده بریت و رابده گه یه نیت که ده فهرموی:

﴿وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ﴾ (النحل: ۷۷).

○ پرساری سی هه م:

ئهم مرقه ی که له پشندا دوزمنایه تی له گه ل ئیماندا ده کرد و ئیستا پی به هه ره مه ند بووه، ده لیت:

بۆچی فهیله سووفه توند په وه کانی سهرده م ده لیت: (هیچ شتیک له "بوون" وه به ره و "نه بوون" ناروات و له ناو ناچیت و، له "نه بوون" یه وه هیچ شتیک دروست نا کریت). که ئه مهش به ده سه واژه ی "المادهُ لا تُفنى ولا تُستحدث" دهره برن؟ ههروه ها پینان وایه که ئه و شته ی گهردوون بهر په ده بات ته نها بریتی یه له بیکهینان و شیهه لکردنی مادده؟! وه لام:

ئهو فهیله سووفانه ی که له روانگهی نووری قورئانی پیروژه وه نه یان روانیوه ته گهردوون و، له کلاوژنه ی "سروشت" و "هۆکاره کان" وه سهیریان کردووه، بۆیان دهر که وتوه که: هاته نه دی و یه کگرتی ئهم بوونه وه رانه له رپی "سروشت" و "هۆکاره کان" وه گریمانیکی به ته واوه تی به تاله و هینه گیر و گرفتی تیدایه که به دیهاتنیان لهو رینگایه وه ده کات به کاریکی ئه سته م و مه حال، وهك ئه وه ی که ئیمه له گریمان و مه حاله کانی پشوو دا پروغان کردووه. له بهر ئه وه، ئهم فهیله سووفانه سه باره ت به م گیر و گرفته وه بوون به دوو به شه وه:

به شی یه که میان: بوون به "سۆفستانی" و به ته واوی ده ستیان له ژیری خۆیان داشۆرد، ئه و ژیری یه هه ستیاره ی که مرقی له ئاژه ل پی جیا کراوه ته وه. ئهم به شه یان که ئهم رینگه یان گرت بهر، که وتنه ناوه ندی پله یه کی زۆر نزم تر له هی ئاژه لان. چونکه سهیریان کرد ئینکاری کردنی بوونی بونه وه ران و بوونی خۆشیان، به لای ژیری یه وه

گهلنی ئاسانتره له‌وه‌ی کاروباری به‌دیھێنان به‌ده‌ست "سروشته" و "هۆکاره‌کان" هوه
بیته! به‌م چه‌شنه، ئهم به‌شه‌یان له‌سه‌ر لووتکه‌ی که‌مالی ژیری‌یه‌وه به‌ره‌و که‌نده‌لان و
لیتاوی نه‌فامیی په‌ها پێ‌یان هه‌لخلیسکا و شۆر بوونه‌وه.

به‌شی دووه‌میشیان: سه‌رنجیان داوه که‌ ئه‌گه‌ر "سروشته" و "هۆکاره‌کان"
به‌دیھێنه‌ری بوونه‌وه‌ران بن، وه‌ک گومرایان له‌و باوه‌رهدان، ئه‌وا به‌دیھێنانی شتیکی ته‌واو
بچووکێ ته‌نانه‌ت وه‌ک "میشووله" یان "تۆ" چه‌نده‌ها گیر و گرفتی له‌ژماره‌به‌ده‌ری دیته
پێ و پێوستی به‌ توانستیکی هێنده‌ مه‌زن ده‌بیته که‌ ژیری مرو‌ف په‌یی پێ نه‌بات. له‌به‌ر
ئهو، خۆیان به‌ ناچار زانیوه که‌ ئینکاری خودی به‌دیھێنان بکه‌ن و بلین: (هیچ شتیکی
له‌ نه‌بوونه‌وه به‌دی‌ناهیتریت)! پاشان سه‌رنجیان داوه که‌: له‌ناو بردن و نه‌هیشته‌نی هه‌ر
شتیکیش کاریکی مه‌حاله، ئیتر بۆ خۆیان به‌یاریان داوه که‌: (هیچ شتیکی خاوه‌ن
"بوون" له‌ بوونه‌وه‌ردا له‌ناوناچیت) و، به‌ خه‌یالی خۆیان "بوون"ی بوونه‌وه‌رانیان به
چه‌ند بارو دۆخیکی ئیعتیباری (گوێره‌یی) ی وه‌ک "شیته‌لکردن و پیکه‌اتن" لیکداوه‌ته‌وه،
که‌ له‌ ئه‌نجامی بزوتنی گه‌ردیله‌کانی بوونه‌وه‌ر و ته‌وژم و شه‌پۆله‌کانی "پیکه‌وت" هوه
په‌یدا ده‌بن!

ده‌سا فەرموو سه‌رنجیکی ئه‌وانه‌ بده که‌ خۆیان له‌ پێشه‌نگی عاقل و تیگه‌یشتوو و
لووتکه‌ی که‌مالی "ژیری" دا‌داناوه، با بزانیته که‌ له‌ کام شیو و دۆلی گه‌وجی و نه‌زانی‌دا
ده‌خولینه‌وه!

له‌مه‌شه‌وه بۆ خۆت بزانه که‌ چۆن پێبازه‌کانی "گومرایی" ئهم مرو‌فه‌ پێز لیگیراوه
ده‌خه‌نه هه‌لپێستیکه‌وه که‌ مایه‌ی گالته‌جاری و سووکایه‌تی بیته، کاتی پێزلی
ئیمانه‌که‌ی له‌ کار ده‌خات!

ئیمه‌ش له‌ لایه‌نی خۆمانه‌وه لێیان ده‌پرسین که‌:

ئایا چ شتیکی له‌ توانستی ئه‌و که‌سه‌وه به‌ دوور ده‌زانریت که‌ هه‌موو سالتیک له‌سه‌ر
رووی زه‌وی‌دا چوارسه‌ده‌هزار جۆری زینده‌وه‌ر به‌دی ده‌هینیت؟ ئه‌و که‌سه‌ی که‌
هه‌موو ئاسمانه‌کان و زه‌ویی له‌ ماوه‌ی شەش پۆژدا دروست کردووه‌و، له‌ هه‌موو
به‌هاریکیشدا گه‌ردوونیکی زیندووی نوێ - که‌ له‌ سه‌رجه‌می گه‌ردوون ورده‌کاری و
دانایی زیاتری پێوه‌ دیاره - له‌ ماوه‌ی شەش هه‌فته‌دا دروست ده‌کات؟

ئو خواوه‌نده‌ به‌دیھێنه‌ر و به‌توانایه‌ی که‌ به‌ "توانست" ی خۆی پلان و ئه‌ندازه‌ی
هه‌موو ئه‌و بوونه‌وه‌رانه‌ی له‌ "زانست" ی خۆی‌دا دیاری کردووه‌ و نه‌خشه‌ی بۆ

کیشاون، چۆن به‌دییه‌نیانی ئەو بوونەوهرانەى لەتوانادا ناییت لەکاتیکدا کە به‌وپه‌رى ئاسانى به‌دیيان ده‌یه‌یت و ده‌یانخاته‌ پوو، به‌ وینه‌ى ئاسانى ده‌رخستنى "نووسراویکی نه‌ییراو" ته‌ن‌ها به‌ هیئانی مادده‌یه‌ کى کیمیاى تایبه‌ت به‌سه‌ر ئەو نووسینه‌دا؟

جا ئیتر به‌ دوور زانیى به‌خشینی "بوونى ده‌ره‌کى" به‌و بوونەوهرانەى کە له "زانست"ى خواى گه‌وره‌دا هەن و نه‌خشه‌یان بۆ کیشراوه‌ و به‌ رواه‌ت دیار نین و به "عه‌ده‌م" ناو ده‌برین، به‌ دوور زانیى ئەم کاره‌ له‌ توانستى ئەزه‌لیى خواى گه‌وره‌وه‌، پاشان ئینکاری کردنى خودى به‌دییه‌نان، له‌ راستى دا گه‌وجایه‌تیه‌ کى گه‌لى زیاتره‌ له‌ هى نه‌فامى و گه‌وجایه‌تیی سۆفستاییه‌ کان!

ده‌روونى ئەو سه‌ر لى شیواوانه‌، کە تابلیى کۆله‌وار و ده‌سته‌وسانن و، به‌شیکی جوژى و یه‌ کجار که‌مى و یست و ئیختیار نه‌ی ه‌یچى تر شك نابه‌ن، له‌ سنوورى خۆیان لایان داوه‌ و لافى فیرعه‌ونایه‌تى لى ده‌ده‌ن. جا کە ئەوانه‌ سه‌رنج له‌ خۆیان ده‌ده‌ن و ده‌یین: "له‌ناو بردن" و "به‌دییه‌نان"ى ه‌یچ شتیکیان له‌توانادا نی‌یه‌، چ گه‌ردیله‌یه‌ك ییت و چ ه‌هر مادده‌یه‌ك که‌ له "نه‌بوو" و ه‌یچه‌وه‌ دروستی بکه‌ن..

ئ‌نجا کە ده‌یین ئەو "سروش‌ت" و ه‌ۆ کاره‌ ماددى‌یانه‌ش پالیاى پ‌یوه‌ داوه‌ و شانازی به‌ په‌رس‌تیانه‌وه‌ ده‌که‌ن، ئەوانیش سه‌رتاپا کۆله‌وار و ده‌سته‌وسانن و توانایان نی‌یه‌ له‌ نه‌بوون‌وه‌ ه‌یچ شتیک به‌دى به‌ینن، کاتیک ئەمانه‌ لیک ده‌ده‌نه‌وه‌، گه‌وجایه‌تیه‌یان ده‌گاته ئەو راده‌یه‌ى کە ب‌ریاریکی گشتی ده‌ربکه‌ن و بلین: "الماده لا تُفنى ولا تُستحدث". واته‌ مادده‌ نه‌ له‌ناو ده‌بریت و نه‌ به‌دى ده‌یه‌نریت. ده‌شیانه‌ویت "توانست"ى بى سنوور و په‌های خواوه‌ند ب‌خه‌نه‌ ژیر پ‌کیفی ئەو ده‌ستووره‌ هه‌له‌ و نا‌ه‌وا و ساکاره‌یانه‌وه‌^(۱).

به‌لى، خواى گه‌وره‌ى خواوه‌ن توانستى په‌ها و شکۆمه‌ند، به‌ دوو جوژ شتان به‌دى ده‌یه‌یت:

(۱) زانستى ئەم‌ڕۆ لایه‌نه‌ چه‌ته‌کانى ئەم و ته‌یه‌یان راست کردووه‌وه‌. به‌ تایبه‌ت تیۆرى "ته‌قیه‌وه‌ معز نه‌که‌ BIG BANG" که‌ زۆریه‌ى زانیانی ئەم سه‌رده‌مه‌ پ‌شتى ده‌گرن. بۆ زیاده‌ شاره‌زایی له‌م روه‌وه‌، به‌ وردى ب‌روانه‌ کتیبى "نه‌ینیى ئەستیره‌ کان" وه‌رگ‌یراوى مامۆستا "م‌وحسین عه‌لى ئەحمه‌د" و، کتیبى "الانفجار الکبیر" که‌ لیکۆلینه‌وه‌یه‌ کى زانستیه‌ و ئەو تیۆره‌ پ‌وون ده‌کاته‌وه‌. شایانى باسه‌ که‌ پ‌نگه‌ زانستیه‌کانى ئەم‌ڕۆ تیۆرى ئینته‌رنیت، پ‌ۆز له‌ دواى پ‌ۆز، به‌لگه‌ى به‌ه‌یز و نوێ بۆ پ‌شتگیری ئەو تیۆره‌ و راستى "به‌دییه‌نان" پ‌شکه‌ش ده‌که‌ن. خۆ ئەگه‌ر د‌ژه‌ بۆچوونه‌کانى ئەم راستیه‌ به‌ کۆله‌که‌ى ده‌ره‌وه‌ى باز نه‌ى زانست و به‌ زۆره‌ ملنى راگیر نه‌کرانایه‌، ئەوا ه‌هر له‌م‌یز بوو ئالای س‌پىیان به‌ ئاشکرا هه‌لده‌کرد، وه‌ک ئەوه‌ى به‌ زمانى حال هه‌لیان کردووه‌! (وه‌رگ‌یر)

یەكەمیان: بەدیھێنان و دروستکردن. واتە لە "نەبوون" و هێچەو "بوون" دەبەخشیت بەو شتەى كە دروستى دەكات و، ئنجا ھەر شتێكیش ئەو بەدیھێنراو پێویستى پێى بێت، ھەر ئەو خواى، لە نەبوونەو بەو پێى بەدى دەھێنیت و پێشكەشى دەكات.

دووھەمیان: بە بنیاتنان و سنەت و وردەكارى. واتە بۆ مەبەستى دەرخستنى كەمالى دانستى خۆى و، بۆ ئاشكرا كردنى درەوشانەوێ زۆربەى ناوھ جوانەكانى و، دانستە ورد و زۆرەكانى تەرى جگە لەمانەش، ھەر لە توخمەكانى بوونەو، بەشێك لە بوونەو ھەران بەدى دەھێنیت و بنیاتیان دەنیت و، بەپێى یاساكانى "پۆزیدان" ھەندێك لەو ماددە و گەردیلانەى كە ھەموویان گۆی پرایەلى فەرمانەكانى ئەون، بۆ ئەو بوونەو ھەر دەنیریت تاكو بنیاتنانى "بوون"ى ئەویان پێ تەواو بكات.

بەم جۆرە بۆمان دەردەكەوێت كە: خواوھندى خواوھن توانستى پەھا، بە دوو جۆر و دوو شیواز بوونەو ھەران بەدى دەھێنیت: "بەدیھێنان" و "بنیاتنان". كەواتە لەناو بردنى شتێكى "بوو" و بەدیھێنانى شتێكى "نەبوو"ى گەلى بەلاوھ ئاسانە. تەنانت ئەمە یاسای كارگیرى خواوھندە لە گەردووندا.

جا ئێر دواى ئەمانە، گەر كەسێك لەناو بردنى ئەو بوونەو ھەرانەى كە لە بەھار اندا خواى گەورە بەدییان دەھێنیت، لەو توانستە بە دوور بزانیت كە ھەموو بەھاریك پتر لە سنى سەد ھەزار جۆرى بوونەو ھەران و زیندەو ھەران دروست دەكات و، شكۆ و شیوھ و سیفەت و چۆنیتى و ھالەت و تەنانت گەردیلەكانیشیان لە نەبوونەو بەدى دەھێنیت.. ئەو كەسەى "بەدیھێنان" و "لەناو بردن" لەم توانستەو بە دوور بزانیت و بلیت: "ئەو توانستە ناتوانیت ھېچ شتێك لە نەبوونەو بەھێنیتە بوون" دەبێ خۆى لەناو بچیت و نوقمى تارىكستانى "نەبوون" بێت!

ئەم مەزھەبى كە وازى لە "سروش" ھێنا و پێگای "حەقیقەت"ى گرتەبەر، دەلیت: (بە ئەندازەى ھەموو گەردیلەكان سوپاس بۆ خواى گەورە، كە یارمەتیی دام ئیمانى تەواو ھێم دەستگیر بێت و لە ھەم و گومراپى یەكانش دەربازى كردم و، سەرچەمى دوودلى و گومانەكانیشم نەمان و لەناو چوون)!

الحمد لله على دين الإسلام وكمال الإيمان.

﴿سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾.

بریسکه‌ی بیست و چواره‌م

په‌یامی پۆشته‌یی

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَزُوجَكِ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءَ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ﴾

تا کۆتایی ئایه‌ته‌که له سووره‌تی: (الأحزاب: ۵۹)

ئهم ئایه‌ته‌ پیرۆزه‌ فرمان به‌ شهرمکردن و پۆشته‌یی ده‌دات. به‌لام رای شارستانی‌یی ساخته‌ پیچه‌وانه‌ی ئهم فرمانه‌ پهره‌ردگاری‌یه‌یه‌؛ شهرمکردن و پۆشته‌یی بۆ ئافره‌ت به‌ کاریکی سروشتی نازانیت، به‌لکو به‌ کۆت و دیلیی داده‌نیت بۆیان^(۱).
وا ئیمه‌ش له‌ نیوان چه‌نده‌ها دانایی (حیکمه‌ت) زۆر و زه‌به‌نده‌دا له‌وانه‌ی که به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ن ئهم فرمانه‌ پیرۆزه‌ی قورئان سروشتی ئافره‌تان داخوازیه‌تی و، پیچه‌وانه‌ی ئهم فرمانه‌ش دژی سروشتیانه‌، ته‌نها چوار دانایی باس ده‌که‌ین:
♦ دانایی یه‌که‌م:

شهرمنی و پۆشته‌یی کاریکی سروشتی یه‌ بۆ ئافره‌تان و سروشتیان داخوازیه‌تی، چونکه‌ ئافره‌ت نه‌رمی و لاوازی تیکه‌لی به‌دیها‌تینان بووه‌ و، له‌ ده‌روونی خۆیاندا هه‌ست

(۱) ئهمه‌ پرگه‌یه‌که‌ له‌ "لائحه‌" یه‌ی پشک‌ه‌ش به‌ دادگای "ته‌میز" کرا و، له‌ به‌رده‌می دادگادا خۆیندرایه‌وه‌ و دادگای بێ ده‌نگ کرد و، بوو به‌ په‌راویزی ئهم مه‌قامه‌:
(منیش به‌ دادگای به‌ریزی و ه‌زاره‌تی دادگه‌ری ده‌لیم:

تاوانبارکردنی که‌سێک که‌ به‌رز و پیرۆزترین ده‌ستووری خوایی ته‌فسیر ده‌کات، ئهو ده‌ستووره‌ی که‌ حه‌قی راسته‌قینه‌یه‌ و له‌ هه‌موو سه‌رده‌میکدا و له‌ ماوه‌ی ه‌زار و سێ سهد و په‌نجا سالدای سێ سهد و په‌نجا ملیۆن موسلمان له‌ کاروباری ژبانی کۆمه‌لایه‌تییاندا پرس و رایان بێ‌یه‌تی و په‌فتاری بێ‌ ده‌که‌ن.. ئهو که‌سه‌ی که‌ له‌ ته‌فسیره‌که‌ی دا پشت به‌و شتانه‌ ده‌به‌ستیت که‌ سێ سهد و په‌نجا ته‌فسیرنوس تیا‌یاندا یه‌کیان گرتووه‌ و سه‌لماندوویانه‌ و، شوێن ئهو بیروباوه‌ره‌ که‌وتووه‌ که‌ باپیرانی پیشوومان له‌ ماوه‌ی ه‌زار و سێ سهد و په‌نجا سالدای باوه‌ریان بێ‌ بووه‌.. تاوانبارکردنی ئهم ته‌فسیرنوسه‌، بریاریکی ستمکارانه‌یه‌ و، بێ‌هیچ گومانێک دادگه‌ری - ته‌گه‌ر له‌ پروی زه‌وی دا هه‌بیت - په‌فزی ده‌کات و ده‌ست به‌ پروی ئهو پرپاره‌وه‌ ده‌نیت و هه‌لی ده‌هه‌شینه‌وه‌). (دانه‌ر)